

Butlletí de l'Església de Solsona

SETEMBRE - OCTUBRE - NOVEMBRE - DESEMBRE 2020
NÚM. 784

Butlletí Oficial de l'Església de Solsona

Edita: Bisbat de Solsona

Pl. Palau, 1 - 25280 SOLSONA

Gràfiques Muval - SOLSONA

Dipòsit legal: L-568-1983

Any 2020

Documents episcopals

HOMILIA EN LA MISSA DE LA FESTA MAJOR DE CARDONA

Solemnitat de la Mare de Déu del Patrocini

Tots coneixeu la dita “rere un gran home, hi ha una gran dona”. La dita es refereix al fet que els grans estadistes sort en tenen de la seva esposa. Avui, de ben segur, pensant en les dones que tenen grandíssimes responsabilitats en el món de la política, de l’economia, de la comunicació, de la investigació, no sé si podríem dir que “rere una gran dona, hi ha un gran home”.

Permeteu-me un altre canvi que segur que farà real la dita: “Rere un gran home o una gran dona, hi ha una gran mare i un gran pare”.

Avui, els pares de la immensa majoria dels infants i adolescents del nostre país tornen a portar els seus fills a les aules amb un cert ai al cor. Avui, aquí a Cardona festegem la Mare de Déu del Patrocini, patrona de la vila i mare de tots els cardonins. Avui, aquests dos fets ens recorden l’any complicat que hem viscut i els nombrosos parents i veïns que ens han deixat a causa de la pandèmia que encara ens assetja i ens ha canviat la nostra manera de fer i de viure.

Jo mateix vinc a presidir aquesta festa major recordant els dos mesos que vaig acompanyar-vos en aquells moments difícils, mentre els vostres preveres estaven ingressats a l’hospital. Recordo especialment aquella pregària fervent a la Mare de Déu, en el seu cambri, per tots els difunts, els malalts i especialment els vostres preveres, que gràcies a la seva intercessió avui els tenim sans i estalvis entre nosaltres.

Acabem d'escoltar també com “Jesús, el Messies, vingué al món”, fill d’una gran dona, que prengué per marit un gran home. Fixem-nos, doncs, en el misteri d’aquella que havia d’infantar Jesús i havia d’educar-lo fins a la maduresa. Fixem-nos d’esquitllada en Josep, el seu bon marit, i en el seu paper en l’educació i la maduració humana i espiritual de Jesús. Aquesta doble mirada, avui especialment, mostra la importància del paper dels pares en la vida dels infants i adolescents.

Vull mostrar, també, com l’Església, la comunitat dels creients, ha d’exercir un paper paternal i maternal envers tots els qui s’hi apropen, especialment els que no han gaudit d’uns pares que els estimessin. Això ens farà comprendre per què sempre rere un gran home o una gran dona hi ha uns grans pares o una comunitat que els substitueixi.

Aquesta aproximació a la Paraula en aquesta festa de Maria ens dirà alguna cosa profunda sobre el paper dels pares en el misteri de cada persona.

Fer aquesta lectura em sembla especialment lluminós, en aquest temps de crisi familiar, de gravíssimes conseqüències personals i socials. Crec que és urgent adonar-nos com Déu ha portat a terme la salvació, per què Déu ha volgut que rere Jesús hi hagués una gran mare i un gran pare.

Un previ: La conjugació humanodivina de Jesús.

Dues consideracions: Una arran de la figura maternal de Maria i l’altra arran de la figura paternal de Josep, amb vista a ajudar les mares i els pares d’avui.

Sengles aplicacions a la comunitat cristiana, amb vista al seu urgent paper maternal i paternal.

El previ

Déu podia enviar el seu fill de moltes maneres –miraculosament, baixant del cel enmig dels núvols, a l’estil d’Elies; com un rei poderós, amb gran exèrcit i esclatant magnificència, a l’estil de David, el gran rei... Déu va enviar el seu fill fent-se

plenament home. Escollint i preservant del pecat original una mare. Cercant un sant baró que li pogués fer de pare. Pobres, humils i sants. Fou engendrat per l'Esperit Sant en el si virginal de Maria. Passà per totes les etapes de l'embaràs. Nasqué com tot home. Fou alletat. Va usar bolquers. Va haver d'aprendre a menjar, caminar, parlar, pregar, llegir, escriure, treballar, predicar. Tot aquest aprenentatge, malgrat la seva divinitat, va ser a mode humà i Maria i Josep hi varen tenir un paper clau.

La seva pregària respira la pietat i la intimitat dels pobres de Yahvé. La seva predicació està impregnada de la saviesa popular. La seva personalitat traspuja la llibertat dels pobres i dels confiats en Déu. La seva pobresa té ressons de Natzaret.

En definitiva, Jesús beu molt de la seva mare Maria i del paper paternal de Josep.

1a. Consideració. Arran de Maria

A l'evangeli, hi llegim: “es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant”. Tots sabem que fou una sorpresa, però una sorpresa acollida lliurement i responsable. Es trobà que esperava un fill, perquè es va fiar de l'àngel i va dir “soc l'esclava del Senyor, que es faci en mi segons la vostra paraula”. Aquest sí concentra tot el misteri de Maria. Fou escollida i preparada des de la seva concepció per a pronunciar aquest sí i tota la resta de la seva vida brolla d'aquest sí.

Maria és la dona confiada en Déu, valenta davant les circumstàncies i fidel fins a les darreres conseqüències.

És evident que Jesús va respirar des del si matern i en la seva infantesa amb Maria aquestes actituds profundes i vitals. Jesús va aprendre a confiar en Déu, a mirar la vida amb els ulls de Déu. L'arrel del “no tingueu por”, “no valeu més que tots els ocells”, “no us té comptats el meu pare tots els cabells del cap” no estava en la confiança en Déu de la seva mare?

Jesús va aprendre de petit a afrontar les circumstàncies, sense por. Com Maria, ell mai no va tenir res a perdre. Com sa mare, se sentia fill estimat de Déu i

sabia que tot estava a les seves mans. Qui viu pobre, per viure lliure i feliç, res ha de defensar, ni preservar, cap compromís el pot lligar. No apareix també en Jesús aquesta valentia, davant dels adversaris, davant de la persecució, davant de la passió?

Jesús va aprendre de petit a ser fidel fins a les darreres conseqüències. Va veure que Maria, a partir dels 12 anys, li deixava espai per a pregar personalment, per a aprendre dels mestres de la Llei: li va deixar espai perquè enriqueís la seva pietat. Va veure que, a partir de la seva vida pública, el seguia, però no interferia. Passava de mare a deixeble i si entrava en escena, era per ajudar-lo a la fidelitat a la seva missió, no pas per interrompre-la. És evident que rere el canvi després de l'èxit de Galilea, la concentració en la preparació dels deixebles en la pujada cap a Jerusalem i la passió, mort i resurrecció hi ha la fidelitat apresada de Maria.

Rere un gran home hi ha una gran mare. No una mare controladora i possessiva, tampoc una mare temerosa i menys encara castradora del projecte vital del seu fill. Hi ha una mare que confia en Déu, que afronta les circumstàncies i que és fidel a la missió rebuda.

Les mares que estan lluny del model de Maria, a voltes perquè elles mateixes arrossegueu les conseqüències de les seves pròpies històries vitals, acaben lliurant a la societat, homes i dones ferits, dependents, malaltissos i, massa sovint, esclaus de tantes evasions i fugides.

Les mares del nostre temps necessiten amb urgència aprendre de Maria i confiar en la seva ajuda maternal.

2a. Consideració. Arran de Josep

A l'evangeli, hi llegim: “Josep, el seu espòs, que era un home bo”. Era bo i era creient. Josep, per la seva bondat i per la seva fe, va assumir el greu i difícil paper d'educar el seu fill en les virtuts de la pietat, del treball i la bondat.

Jesús, quan en la infantesa s'interessava per les eines, quan en l'adolescència volia ser útil i aprendre l'ofici de son pare, quan en la joventut partia amb ell cap a

Sèforis a treballar, va aprendre de Josep a ser dòcil al projecte de Déu, va afinar la seva capacitat d'escoltar Déu i de respondre-hi generosament. Va aprendre també a viure en el servei sacrificat, exercitat en el treball dur i constant. Va aprendre a mirar amb bondat cada persona i cada circumstància.

Josep no era un home primari, era un home creient. Josep no era un home dur, era un home ferm. Josep no era un home violent, era un home bondadós. Jesús va aprendre a ser dòcil a Déu, sense ser un tou. Va aprendre a ser determinat, sense rigideses insensibles a les situacions de les persones. Va aprendre a mirar des de Déu, amb bondat, sense esdevenir un bonàs, un enze.

En aquest temps de desdibuixament de la masculinitat i de la paternitat, els pares faran bé d'emmirallar-se en sant Josep i de dedicar temps als fills amb estimació i fermesa, especialment amb els nois a mesura que es van fent grandets. Sant Josep és un bon mestre i un bon intercessor.

Aquestes consideracions sobre la maternitat i la paternitat, no només són il·luminadores per als pares d'avui, també ho són per a la nostra comunitat cristiana davant l'emergència afectiva de la nostra societat.

Avui o la comunitat cristiana fa de mare i de pare de molts dels qui s'hi apropen ferits per la vida o serà irrellevant allò que pretén predicar-los.

Les generacions que van d'un servidor en avall, les que han abandonat massivament l'església i en comptagotes s'hi tornen a apropar. Som els fills de l'hecatombe del matrimoni –més de la meitat dels que tenen menys de 50 anys tenen els pares biològics separats. Som les generacions on un de cada quatre individus ha patit abusos d'algun tipus (físic, psicològic o sexual) i la immensa majoria en l'entorn familiar. Som les generacions de la generalització de les addiccions, de l'explosió de les malalties mentals i del drama del suïcidi. Som les generacions que viuen a la intempèrie a la recerca d'un sentit a la vida.

L'Església, durant anys, s'ha lamentat d'aquest desgavell, i s'ha sentit temptada a quedar-se en la denúncia i la culpabilització. La nostra missió, però, és educar i curar. Esdevenir una comunitat maternal i paternal que curi les ferides d'aquells que s'han sentit desatesos pels seus propis pares i que ensenyi a ser-ne els qui no n'han pogut aprendre a casa.

Sí, amics, sense deixar de treballar perquè els pares i mares del present i del futur puguin construir famílies que permetin el creixement de grans homes i dones, convé que cultivem el perfil maternal i paternal de la comunitat cristiana amb vista a la guarició de tants.

Maria, imatge de l'Església, ensenya a la comunitat cristiana aquest paper maternal. Ella és la que està dreta als peus de la creu. Ella està a prop de tots aquells que sofreixen, també de tots aquells que no han tingut una bona mare i a causa d'una adolescència desgavellada han relliscat pels pendents del fracàs i de les fugides. L'església té la missió de fer de mare de tots aquests. Acollint-los i estimant-los amb tendresa, escoltant-los sense culpabilitzar-los, ensenyant-los a confiar, a no tenir por i a ser fidels.

Una comunitat que fa això serà un oasi acollidor i restaurador enmig del desert inhòspit de la nostra societat. Germans, en aquest temps, com a església no cal fer coses estranyes. Només cal ser una comunitat fraterna i orant: un grup de persones guarides, que acullen i acompanyen confiant i demanant l'acció guaridora de Déu per intercessió de la seva Mare.

La comunitat cristiana també ha d'adquirir aquest rostre paternal de Josep envers tots aquells que, acollits i estimats a l'estil d'una mare, necessiten sortir de la seva vida passada, superar els vicis i tallar amb les relacions i els comportaments nascuts d'una vida falsa. Els ferits emocionalment no només necessiten acollida i tendresa, també necessiten escoltar quin és el projecte de Déu sobre la seva vida, quina és la seva veritat més pregonada i real.

La comunitat ha de saber fer arribar la veritat a cada persona perquè pugui néixer de nou. La comunitat, amb gran paciència, ha d'ensenyar a dir no, a demanar ajuda quan hom experimenta debilitat i temptació, ha de mostrar que Déu no vol

fer un home o una dona nous sense la seva col·laboració valenta i determinada. La comunitat no s'ha d'atorrir si a voltes ha de dir: “quan estiguis disposat a lluitar per tu mateix, torna”. La comunitat ha d'ajudar a reconstruir la mirada, ha d'ajudar a mirar amb misericòrdia i bondat. El ferit per la vida mira amb por, amb rancúnia, amb desig de posseir i d'usar. La comunitat, mirant una vegada i una altra amb bondat, ensenya a mirar com Déu, com sant Josep. El convers tendeix a mirar amb exigència i la comunitat ha d'ajudar-lo a mirar com Déu, com sant Josep, amb misericòrdia.

Estimada comunitat cristiana de Cardona, esteu acompanyats per Maria per totes bandes –des del Patrocini, al Remei, a la Pietat, a Lurdes i de lluny us esguarda el Miracle. Sigueu una comunitat maternal, sigueu una comunitat paternal. A les vostres mans no teniu la possibilitat que Cardona sigui un oasi social, però sí que podeu fer que a Cardona hi hagi un oasi afectiu i espiritual. Ho encomano a la vostra estimada Mare de Déu del Patrocini, que us guiï, que sigui el vostre blanc estel.

Cardona, 14 de setembre de 2020

HOMILIA EN LA MISSA DE CLOENDA DE LA VISITA PASTORAL A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE TÀRREGA

Tots coneixeu la dita castellana “cada uno habla de la feria según como le va en ella”. És a dir, aquest migdia cadascú parlarà del que ha viscut aquest matí –cafè familiar, participació en aquesta eucaristia– segons l'experiència que n'haurà fet. Tots haurem estat al mateix temple, tots haurem escoltat les mateixes paraules i haurem vist els mateixos gestos, tots haurem rebut el mateix cos del Senyor. I uns direu, quin rotllo, no m'hi tornaran a veure mai més, d'altres, quin moment de llum com feia temps que no el vivia, d'altres, quin goig després d'aquesta setmana especial tots junts amb el nostre estimat bisbe Xavier.

El bon Jesús vol que tots sortiu avui d'aquest magnífic temple amb una bona experiència. Ell sap que alguns torneu a l'Església després de molts anys, perquè avui els vostres fills comencen la catequesi en el format cafè familiar. Ell, a vosaltres, us vol fer una promesa.

També sap que una bona colla ja fa un temps que heu tornat gràcies al curs *Alpha* i al grup de fe i vida. Ell vol que feu un pas endavant, sense por.

I encara més, el bon Jesús sap que la majoria sou els de tota la vida i s'alegra de veure com, des de fa anys, us heu arriscat a ser "família unida en Crist que surt per estimar". A vosaltres també el Senyor vol que avui torneu a casa amb el goig de saber que esteu fent la seva voluntat i que el seu somni per a la vostra comunitat és molt gran, arriba fins al darrer racó de la ciutat.

No m'oblido de la colla d'infants que avui ho veieu tot nou. Una casa enorme, pintada tota ella de colorets i de figures sorprenents, amb gent vestida una mica rara a "l'escenari" envoltats de fum, bé, vaja, com en un concert del Pot petit, d'en Xiula o dels Penguins, però amb una mica menys de marxa, és clar. Avui a vosaltres i a tots els nens que sempre veniu a missa, escolans, fills de famílies de cada diumenge, nens del Catesplai, Jesús també us vol fer una picada d'ullet. Ja ho veureu!

De fet, tinc la sensació que, com en una fira, el Senyor ha preparat avui una bona varietat de parades i d'atraccions, perquè cadascun dels que formeu aquests quatre grups torneu parlant bé de com us ha anat la fira. Fixeu-vos que Jesús ha preparat una lectura per a cada grup dels grans. La primera per als del cafè. La segona per als que fa un, dos o tres anys que us heu incorporat a la parròquia. L'evangeli per als fidels de tota la vida.

Pares del cafè familiar.

Avui el profeta Isaïes explica una cosa molt forta. Que Déu ha escollit el rei Cir, un descendent del rei Nabucodonosor, el que va arrasar Israel i va deportar els seus dirigents cap a Mesopotàmia, per actuar en favor del seu poble i per fer possible el projecte que Déu té per a la humanitat.

Fixeu-vos què diu el profeta, en nom de Déu, a Cir: per amor del meu poble, “et crido pel teu nom, tot i que no em coneixes” i continua augurant-li grans victòries perquè tothom, “de llevant a ponent”, conegui el Déu vivent i veritable, el Déu d’Israel.

Fixeu-vos. Déu posa els ulls sobre persones que no el coneixen i mou els fils de la seva història perquè tiri endavant la seva obra.

Doncs jo us dic a tots els pares del cafè familiar, especialment els que esteu pensant que carai estic fent jo aquí: Déu ha posat els seus ulls sobre tu. Encara que tu no el coneguis, Ell et coneix. Si veus que, a partir d’avui, les coses es giren per a bé. Si les dificultats amb la teva parella, amb la feina, amb la salut dels pares, sorprenentment canvia de signe i no saps ni com ni per què, tot es posa de cara, pensa en la promesa que avui Déu et fa. Pensa que potser està fent reeixir els teus camins perquè ha decidit que siguis un instrument perquè ell sigui conegut per tota la ciutat.

Amics que fa uns pocs anys que heu tornat a l’Església.

Em surt del cor dir-vos amb Pau, Silvà i Timoteu: “Us desitgem la gràcia i la pau. Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. [...] Sabem de cert que Déu us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l’evangeli, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l’Esperit Sant”.

Recordo les vostres cares abans que l’Esperit Sant canviés la vostra vida. Em meravello dels vostres rostres des que el Senyor us va donar la fe per a veure-ho tot d’una altra manera, la caritat per estimar la vostra parella i els vostres fills d’una manera nova i l’esperança per a ser capaços de resistir i perseverar en les adversitats.

Feu balanç. Mireu com ha canviat la vostra vida des de fa uns anys cap aquí. Mireu el que els passa als vostres fills. No val la pena perseverar i anar més i més a fons?

La clau està en quatre coses molt senzilles que explicava aquesta setmana: cada dia una estona de lectura de la Bíblia i d'un llibre bo de la futura biblioteca parroquial, cada setmana a fons en el vostre petit grup, cada diumenge a aquesta eucaristia, quan tingueu un temps mort veniu a passar una estona a la sala d'estar parroquial i no deixeu de demanar al vostre grup de pregar per vosaltres i per les vostres necessitats. Confio publicar amb senzillesa els ensenyaments que us permetran entendre aquests consells un xic críptics per a vosaltres que no heu pogut assistir als meus ensenyaments aquests dies.

Fidels de tota la vida.

“Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu”. Quantes vegades m'han citat aquest fragment de l'evangeli els espanyols que m'ha escrit enutjats pels meus ensenyaments i posicionaments arran del “procés”. És cert que Jesús respon així a una colla de fariseus maliciosos que volien comprometre'l políticament. No és tan cert que d'aquesta resposta de Jesús n'hem de deduir que mai hem de parlar des de la trona de la situació política.

Avui, però, vull mostrar, a través d'aquesta paraula de Jesús, quin és el seu somni per a la vostra comunitat.

Aquests dies us he parlat molt de “família unida en Crist”, de donar a Déu allò que és de Déu. Ell, com qualsevol pare bo, el primer que espera de nosaltres és que l'estimem, que estiguem amb ell, que l'escoltem, que vinguem a l'àpat al qual ens convida cada setmana.

Avui, però, a vosaltres us vull parlar de la segona part de la vostra declaració de la visió: “que surt per estimar”. No us vull parlar d'estimar tothom oferint-los el millor que teniu que és la vostra fe en Jesús, sinó que us vull parlar de “retornar al Cèsar això que és del Cèsar”.

Si sou aquí és perquè heu pogut anar a l'escola, heu tingut una oportunitat laboral i l'heu aprofitada, heu gaudit d'una sanitat que us permet fer anys. Els cris-

tians surten per estimar, quan es comprometen en la vida social i pública i retornen el que els han donat i, més encara, són generosos i sobreabunden.

Cristians de tota la vida. Impliqueu-vos, sumeu en allò que la nostra societat necessita. Una manera fàcil de fer-ho, en aquest temps difícil de crisi econòmica a causa de la pandèmia, és a través de Càritas, però també sostenint el vostre fill en ERTO, la vostra veïna que té por de sortir de casa i necessita un cop de mà. També pagant els impostos –encara que els qui els administren i les lleis que promouen ens facin pagar-los posant-nos mascareta per no sentir la flaire de com els usen.

Molts només coneixeran Crist si veuen que els seus amics són de bon tros els més compromesos i generosos socialment. Ja sabeu sortir per estimar, anunciant l’evangeli amb paraules i gestos poderosos. No us oblideu de sortir fent gestos enmig de la plaça pública, a la vista de tothom.

El Senyor, a cada grup dels que sou en aquesta “fira”, us ha volgut regalar aquesta “promesa”, aquest “consell”, aquesta “crida”. Però parlareu de com us ha anat, no en funció del que heu sentit, sinó del que ara passarà.

Després de confessar junts la nostra fe i de demanar de cor al bon Jesús per les nostres necessitats i les de tot el món, serem convidats a aquest àpat extraordinari en el qual Ell es dona per segellar la promesa, el consell o la crida. Obriu els ulls i el cor, perquè d’això que ara passarà depèn que “parleu de la fira segons com us hagi anat”.

Tàrrega, 18 d’octubre de 2020

HOMILIA EN LA MISSA DE LA NIT DE NADAL

Un dia, d’una nissaga, en un lloc, un infant i uns testimonis. Aquest podria ser el titular de la gran notícia que celebrem aquesta nit. No ens quedem, però, en

recordar el fet i creure que quan es feia el cens manat per Cèsar August, del llinatge de David, en una establia de Betlem, va néixer Jesús, fill de Maria, i uns pobres pastors foren els únics testimonis del naixement del Messies, del Fill de Déu.

Enguany, m'agradaria mostrar que cada any celebrem el misteri de Nadal perquè en alguna ocasió, en el fons de la nostra ànima, malgrat la brutícia i la misèria, l'esperit de l'infant de Betlem hi puguin trobar estada i aleshores els més senzills puguin contemplar el miracle de la vida nova de Déu.

Avui celebrem el naixement del Salvador per a fer possible el nostre dia, a la nostra nissaga, en la nostra ànima, la vida nova de Crist, assegurada per una colla de testimonis.

Un dia. Som éssers històrics. Vàrem ser engendrats un dia concret. Vàrem néixer tal dia de tal mes de tal any. Us vàreu casar o ens vàrem ordenar en una data que recordem. I si Déu vol morirem un dia que només Ell sap. Si tot això tan important ha passat o passarà un dia concret, més encara la visita de Déu a la nostra ànima.

Fórem batejats i confirmats un dia que portem gravat en una medalla o hem inscrit en un llibre. Rebérem la primera comunió amb il·lusió i emoció un bonic dia de primavera. Ens convertirem, després d'anys de viure perduts, aquell dia que mai més oblidarem. Hi ha un dia, doncs, que Déu neix en la nostra ànima.

Potser ja ha succeït i avui en la litúrgia en celebrem l'aniversari o simplement ho recordem amb agraïment. Potser avui succeirà, perquè necessitem que l'Emmanuel –el Déu amb nosaltres–, Jesús –el Déu que salva–, vingui a les nostres vides, ens alliberi de la solitud que ens atordeix i ens salvi de les esclavituds que no ens deixen viure.

Una nissaga. Josep era descendent de David, per això ell i la seva esposa hagueren de viatjar a la ciutat de Betlem per censar-se. Déu havia disposat que el seu fill nasqués a la ciutat del seu llinatge per subratllar que era el Messies i que s'havia empeltat en la humanitat: en una família concreta, d'un lloc ben reconegut.

No hem llegit l'evangeli que tocava, el de la missa de la vigília de Nadal. Si ho haguéssim fet, hauríem escoltat la genealogia de Jesús, des d'Abraham fins a Josep, passant per patriarques, reis, sense ocultar tots els pecadors presents en els seus avantpassats. Si Jesús va néixer en una nissaga en la qual hi havia traïdors, impostors, prostitutes, adúlter, estrangers, idòlatres, assassins; si no va seleccionar un llinatge de purs, no estarà disposat a néixer en la meua ànima aquesta nit santa tot i que soc fill d'una tropa que déu-n'hi-do? Jesús no va venir a salvar els justos, sinó els pecadors!

Un lloc. Una establia. Un corral. Ple de brutícia. Josep va endreçar-ho tan bé com va poder. I Déu va néixer en un lloc indigne. Pobresa, rebuig... tot el que vulgueu, però avui deixeu-me pensar que va néixer en un estable perquè pensava en totes les ànimes envilides i miserables en les quals voldria habitar al llarg de la història. La nostra ànima és el racó embrutit pel pecat on Jesús vol habitar.

Potser ja fa temps que hem fet una mica d'endreça, però una cova de lladres sempre en conserva les marques. Amb tot, tan bon punt s'hi fa present la llum, tot canvia. La llum de Déu fa brillar els terarans i els converteix en fils d'argent. Transmuta la palla i la fa semblant a l'or. La seva presència fràgil i tendra converteix la humil menjadora en un bressol magnífic. Els àngels transformen aquell racó infecte en un racó de cel.

Heus ací la reforma que Déu vol fer en la nostra ànima. Vol fer-nos passar d'una ànima de la qual es podria dir *esta casa es una ruina* al castell magnífic, ple d'estances, de murs de cristall, on habita Déu que ho fa brillar tot, del qual ens parla santa Teresa a *Las Moradas*.

Un infant. Cada naixement és una nova vida. Un projecte que comença, un recorregut extraordinari i sorprenent. Un infant és vida, oportunitat, novetat, esperança, benedicció. Un poble que no reconeix i venera la vida i els infants és un poble agonitzant. És un poble que més tard o més d'hora morirà.

Una ànima que tanca les portes a la vida de Déu és una ànima abocada a la mort. Una ànima que permet que sigui infantat en el seu interior la vida nova de Déu esclata lluminosa i vital i contagia a tots els qui l'envolten d'una vida alegre

i serena que ho impregna tot. A Betlem va néixer l'infant Déu. En cadascun de nosaltres Déu vol fer néixer la seva vida, perquè en tinguem a desdir.

Finalment, uns testimonis. Si el naixement del Salvador fou ben discret, més ho és el seu naixement en l'ànima de cada home i de cada dona. Ningú s'esperava el Messies naixent d'una dona, malgrat que ho hagués predit el profeta Isaïes: els semblava impensable i incompreensible. Menys encara podien imaginar que naixeria en la misèria anònima d'aquella establia. Déu, però, sabia el que es feia. Sí, sí, el qui volia habitar cada home i cada dona havia de néixer en un lloc discret i impensable.

Hi va voler uns pastors per testimonis. Sí! Uns homes senzills i crèduls, capaços de fer cas a una aparició d'àngels i, sobretot, promptes a veure el misteri en l'ordinarietat d'un naixement. De ben segur que la seva visita ajudà Maria i Josep capficats per entendre com Déu feia les coses.

Com sabreu que Déu ve a habitar-vos? Notareu molts moviments a l'ànima? Experimentareu molts canvis? Potser sí. Però el que és segur és que hi haurà testimonis que us ajudaran a adonar-vos-en. Apareixeran al vostre voltant, persones senzilles que se us aproparan, moguts per Déu, necessitats de contemplar en vosaltres l'esperança que ells necessiten. En contacte amb vosaltres contemplaran, creuran, confessaran i partiran plens d'una gran alegria.

Som-hi tots! Aquesta nit és santa. Aquesta nit és memorial, renovació de l'experiència, de la visita de Déu a la nostra ànima. Aquesta nit és la sorpresa d'aquesta visita inesperada i salvadora que potser tindreu ocasió de viure per primera vegada.

Sempre ens hem imaginat que els pastors van anar al portal a fer homenatge al Messies de Déu. Les nades, els poemes, els pessebres i els pastorets ens han fet imaginar que van portar ofrenes per a l'infant –gerres de llet i de mató, pots de mel, cistelles de figues i nous, mantes i feixos de llenya... Però la paraula diu “havent-lo vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant”. Allò que

van fer els pastors fou contemplar, creure i confessar. L'adoració dels pastors no fou a l'estil dels homenatges reials, farcits de regals i presents. La seva adoració fou deixar-se meravellar, experimentar la visita en l'ànima i testimoniar-la amb proclamacions i alegria.

La visita de Déu a l'ànima humana segueix aquesta dinàmica: contemplar l'obra de Déu en la història, creure en el fons del cor bo i experimentant la seva presència salvadora i confessar-ho amb la vida i amb la paraula. Heus ací, doncs, la nit propícia per a fer això, sigui per a reviure la visita del Salvador o per acollir-la per primera vegada.

Als més petits, aquí davant de la imatge de l'infant, us invito a contemplar, a creure i a confessar. Ja veureu com no quedeu indiferents. Els més grans també ho podreu fer mentre farem una processó amb la imatge pel passadís central. Més encara ho podreu fer en el moment de contemplar i acollir Jesús, l'infant de Betlem, mort i ressuscitat, per mitjà de la comunió eucarística. Serem humils i senzills com els pastors perquè es renovi o succeeixi aquest miracle?

Catedral de Solsona, 24 de desembre de 2020

ENSENYAMENTS DEL SR. BISBE DURANT LA VISITA PASTORAL A LA UPP DE TÀRREGA

-UNA COMUNITAT VIVA 1-

Començo els ensenyaments d'aquesta setmana de la visita pastoral en la qual, a imitació de la primera comunitat cristiana, prioritzaré aquestencontre diari en el qual preguem, celebrem l'eucaristia, us adreço un ensenyament i, al final, compartirem fraternalment una conversa a peu dret. En altres circumstàncies hauríem fet una àgape, però la pandèmia ens ho impedeix.

Tindrè 4 ensenyaments, avui el primer, que volen ajudar-vos a prendre consciència de la conversió pastoral i missionera que proposa el Pla pastoral, la

visió diocesana i la vostra visió parroquial. Somnio que aquesta comunitat, igual que les altres 11 que prioritzem a hores d'ara a la diòcesi, esdevingui una parròquia viva, orant, fraterna i evangelitzadora. Em plau que vosaltres us hàgiu fet vostre aquest somni i l'hàgiu formulat dient: *Família unida en Crist que surt per estimar*.

El full de ruta per assolir aquest objectiu, la vostra visió, és el llibre dels Fets dels Apòstols, sobretot quan retrata les característiques de la primera comunitat cristiana. Des de fa temps, defenso que tota comunitat que vol fer el procés de conversió pastoral i missionera no pot estalviar-se un treball de *lectio divina* sobre els principals episodis d'aquest llibre del Nou Testament. De fet, aquesta és una de les activitats importants del primer curs de l'Acompanyament Integral de Parròquies (AIP), ajuda que la diòcesi ofereix a les parròquies de referència per ajudar-les a dur a terme la seva visió.

L'episodi més important del llibre dels Fets per conèixer les característiques d'una comunitat viva és Ac 2,42-47. No podem oblidar, però, els detalls que se subratllen a Ac 4, 32-35 i a Ac 5, 12-16. En el primer verset (v. 42) de la primera síntesi sobre la vida de la comunitat trobem el contingut sobre el qual vull desenvolupar els 4 ensenyaments que avui començo: “Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries”. Així, doncs, presentaré, cada dia una d'aquestes quatre notes de la primitiva comunitat cristiana que apareixen en aquest verset.

Un previ que serveix per a tots quatre ensenyaments. “Tots eren constants” és l'expressió que encapçala el verset i que afecta les quatre notes que anirem comentant. M'aturo a comprendre aquesta senzilla expressió que condiciona de manera determinant el que explicaré sobre cada característica.

Tots. Tots els membres de la comunitat. Hi ha uns mitjans essencials per a la vida cristiana que tot deixeble ha de viure. Aquests brollen de la definició de deixeble: el qui viu amb el mestre, el segueix i aprèn d'ell per contacte. Així, l'ensenyament dels apòstols, la vida fraterna, la participació en l'eucaristia i l'assistència a les pregàries són els mitjans que el mateix Senyor va confiar a la seva Església per fer deixebles. Perquè aquests mitjans són imprescindibles per als fidels d'una comunitat, el text diu: *tots*. Aquell que no els viu, no esdevindrà deixeble, no serà realment membre de la comunitat. Tots: infants i joves, adults i ancians, laics i consagrats.

Constants. De manera permanent i continuada. L'aprofitament d'aquests mitjans per a un cristià només configura un deixeble si es dona diàriament i/o setmanalment. Un cop a la vida o molt de tant en tant no produeix un deixeble. De la mateixa manera que hom no creixeria si només mengés de tant en tant, així mateix hom no creix com a deixebles si només usa aquests mitjans de Pasqua a Rams. Aventuraria una fórmula temporal per a cada mitjà: la paraula de Déu i l'oració, cada dia individualment; la vida fraterna i la vida sacramental, cada setmana en petit grup i en assemblea dominical. Un deixeble cada dia llegeix i prega la Paraula de Déu. Un deixeble cada setmana escruta i prega en petit grup i en l'assemblea eucarística la Paraula de Déu. Un deixeble confraternitza cada setmana amb els germans del seu petit grup i amb tota la comunitat a l'eucaristia. Un deixeble s'alimenta de la gràcia cada setmana en l'eucaristia. Quan hom no fa diàriament i setmanalment aquestes activitats cristianes, minva en el seu camí per a ser deixeble. Constants: cada dia i cada setmana.

Ara, passem a presentar la primera nota Ac 2,42: *a escoltar l'ensenyament dels apòstols.*

Ja hem mostrat que escoltar l'ensenyament dels apòstols és un element essencial de la vida del deixeble, per la qual cosa tot fidel d'una comunitat parroquial ho ha de practicar amb freqüència. Ara cal comprendre què vol dir i com és possible avui en una parròquia escoltar l'ensenyament dels apòstols.

Per què tots els primers cristians eren constants a *escoltar* l'ensenyament dels apòstols? Per què escoltar i no llegir?

En primer lloc, perquè la major part dels deixebles de la primera comunitat no sabien llegir i precisament per això la bona notícia de l'evangeli es comunicava a través de la predicació. No fou fins més endavant que es posà per escrit allò que els apòstols predicaven i d'aquí nasqueren els Evangelis, els Fets dels Apòstols i les cartes del Nou Testament.

En segon lloc, perquè aquesta activitat bàsica de la vida cristiana va molt més enllà de saber coses sobre Jesús. L'ensenyament dels apòstols era primàriament querigmàtic i secundàriament discipular. És a dir, primer cercava provocar la conversió i l'adhesió a Crist per la fe. Després, s'adreçava a aquells que volien

créixer en la relació personal amb Crist ressuscitat. Cadascun d'aquests dos formats de predicació tenia el seu espai propi. Al carrer, a la plaça, després d'un miracle, la predicació era querigmàtica. A les cases, amb els batejats eren discipulars.

En tercer lloc, la predicació tenia poder. Avui dirien que eren paraules performatives, que operaven el que deien. Els oients de l'anunci de la bona nova, moguts per l'Esperit es convertien, confessaven els seus pecats, es feien batejar, ingressaven a la comunitat i començaven una vida nova. Els deixebles acollien la narració de les paraules i els miracles de Jesús o ambdós es realitzaven en les seves pròpies vides.

Quan l'Església ensenya que la Revelació es conté i es dona en dues fonts –la Paraula de Déu i la Tradició– mostra que la Revelació de Déu es dona en l'esdeveniment Jesús i s'actualitza en cada moment que ell és predicat amb el poder del seu Esperit Sant. L'esdeveniment Jesús, predicat pels apòstols, es fa narració que es comunica als oients, però alhora es viu, té efectes, se celebra i transforma.

En la primera comunitat, doncs, l'escolta de l'ensenyament dels apòstols era literal. Però, avui, com els deixebles de Jesús podem viure essent constants a l'ensenyament dels apòstols? Us mostro 5 mitjans al vostre abast.

1r. La Sagrada Escripura, especialment el Nou Testament. El primer mitjà és llegir l'Escripura. L'Església ha custodiat fidelment l'ensenyament apostòlic consignat en el Nou Testament. Qui la llegeix en clau orant i en actitud d'obediència, accedeix a l'ensenyament apostòlic amb nitidesa. És cert, però, que el text té dificultats que en alguns punts demana disposar d'ajudes per a comprendre allò que conté. Tot amb tot, qui sap llegir i entén allò que llegeix farà bé d'arriscar-se a llegir seguit un evangeli. Posant-hi atenció s'adonarà que entén molt més del que imaginava. A més, les dificultats que trobarà l'estimularan a mirar les notes i els comentaris bíblics que li permetran una comprensió més profunda. No em canso de dir-ho, qui s'arrisca a llegir els Evangelis no només s'adona que ho entén, sinó que l'Esperit Sant mai no deixa afamat ningú que ho intenta.

2a. Els bons llibres. Sant Antoni Maria Claret era l'apòstol dels bons llibres i per això escrivia, distribuïa tota mena de fulls volanders i va crear una editorial per fomentar-ne la publicació, esgarifat per la gran divulgació d'obres atees i immorals.

Avui també hi ha una gran quantitat de bons llibres i, a més, mitjançant internet estan al nostre abast, en llengua original i en traduccions. Però jo us proposo una iniciativa humil i econòmica: creeu entre tots una biblioteca parroquial.

Només calen unes lleixes a la sala d'estar. Que cadascú hi deixi els bons llibres que ha llegit. Que hi deixi el seu comentari en el punt de llibre que ha usat i que pregui perquè d'altres s'animin a llegir-lo. A més, en la pàgina web de la parròquia o en un grup de missatgeria instantània, que hi reproduïxi el comentari i anunciï que ha incorporat un nou llibre a la biblioteca parroquial. En aquest temps de pandèmia tots llegim més. Quin bé que faria una biblioteca parroquial!

3r. El magisteri del Papa, del bisbe i del rector. El Papa predica i escriu. El bisbe ens adreça cada setmana un o dos escrits. El rector també escriu en el full. Sempre hauríem de tenir obert algun text del magisteri que ens ajudés a comprendre i a viure la nostra fe. Per a la majoria de nosaltres, les reflexions teològiques i pastorals que necessitem no són les dels teòlegs, sinó les dels pastors. A més, llegir el magisteri és o molt econòmic o gratuït. La revista Documents d'Església i la col·lecció Documents del magisteri ens l'ofereixen en català per un preu simbòlic. Ja veieu que la diòcesi i la parròquia miren que estiguin a l'abast les encíclics i els altres documents quan es publiquen. Miren també de publicar els enllaços a internet per accedir-hi immediatament. Mai no havia estat tan fàcil escoltar l'ensenyament del successor de l'apòstol sant Pere. Mai com ara, també el meu ensenyament.

4t. El treball en el nostre petit grup. Ja sigui perquè es treballa l'evangeli del diumenge, un ensenyament del rector o perquè s'usa algun llibre de formació, l'estudi i el diàleg en grup és un gran mitjà per a aprofundir en la fe apostòlica. Els tres mitjans anteriors –lectura de l'Escriptura, de llibres bons i del magisteri– són individuals, es basen en la lectura i el treball personal. Treballar un material en grup suposa un aprofitament que va més enllà del fragment bíblic, del text, sermó o vídeo que es pugui usar. El diàleg, els comentaris, les preguntes, les respostes obren un estat mental i espiritual que fan que el nostre intel·lecte i la nostra ànima s'enriqueixin més.

5a. L'homília del diumenge. Cada setmana teniu el privilegi d'escoltar el vostre rector que us il·lumina la vida a partir de la Paraula de Déu. L'ensenyament dels apòstols troba aquí un mitjà privilegiat. Quan escolto un sermó dominical, no

soc jo qui escollo què vull escoltar o sobre què vull formar-me. És l'Església qui pedagògicament, al llarg de l'any litúrgic, va oferint-nos la Paraula de Déu. És el rector el que, coneixent la comunitat, l'explica i l'aplica amb encert i fruit.

Quan llegeixo a casa la Paraula, amb més o menys encert i llum, vaig descobrint l'ensenyament que Déu vol adreçar-me. Però quan el rector, el pastor del ramat al qual pertanyo, que em coneix pel meu nom, que sap en quines dimensions del discipulat he de créixer, m'ofereix un ensenyament sobre aquell text, accedeixo més i millor a l'ensenyament dels apòstols.

Anar el diumenge a missa, havent llegit les lectures i parant l'orella amb atenció al sermó, pot ser una magnífica ocasió per a viure aquesta primera nota de la vida de tota comunitat cristiana.

Queda clar, doncs, que diàriament puc accedir a l'ensenyament dels apòstols: llegint la Paraula de Déu, bons llibres i el magisteri de l'Església. També és ben clar que comunitàriament el puc rebre: treballant en el petit grup i escoltant amb atenció l'homilia de la missa dominical.

-UNA COMUNITAT VIVA 2-

Continuem dibuixant la conversió pastoral i missionera que proposa el nostre Pla Pastoral a partir de Ac 2,42. Us proposo, doncs, un 2n ensenyament. Vull ajudar-vos a comprendre què vol dir *viure en comunió fraterna* i quins passos cal fer com a comunitat per assolir-ho. Adoneu-vos del paral·lelisme entre aquesta nota i la part de la declaració breu de la vostra visió parroquial que diu: *família unida en Crist*. Així, doncs, el que avui vull desentranyar d'aquest verset dels apòstols és clau per a la vostra comunitat que vol ser una família unida, vol viure en comunió fraterna.

Abans, però, d'entrar en matèria, recordem el subjecte i l'atribut que afecta la comprensió de cadascuna de les quatre característiques de la primera comunitat cristiana: *tots i constants*. Així, doncs, viure en comunió fraterna quotidianament és un element imprescindible per a tots els membres d'una comunitat cristiana, per a tots els deixebles de Jesús. Quin encert que la vostra visió inclogui aquesta característica bàsica de tota comunitat de deixebles de Crist.

Ara sí, entrem en matèria. Què vol dir viure en comunió fraterna?

El verb *viure* ens evoca la llar –on vius? –, allò fonamental –per a què vius?–, les opcions vitals –com vius?– i allò necessari –*primum vivere deinde philosophari* (primer viure i després filosofar, és a dir, prioritat per les accions que permeten la supervivència i després dedicació a les activitats més lúdiques o no imprescindibles). El verb *viure*, per tant, ens parla d'un aspecte de la vivència de la fe que toca el moll de l'os.

Volgudament en els Fets dels Apòstols no s'usa l'expressió *treballar per a la comunió*. La visió de la primera comunitat cristiana parla de *viure en comunió*. Viure no ens trasllada a allò que fem i ens ocupa una part del nostre temps, ens trasllada a la quotidianitat, a la rutina de cada dia –menjar, dormir, fer esport, llegir, cuinar... –, allò que fem tots els dies, tant els laborables com els festius. La comunió fraterna apareix no com una de les possibles coses que ha de vetllar una comunitat, sinó el seu respirar, allò que li és bàsic per a existir.

La comunió fraterna no és quelcom que un o dos responsables –el mossèn, el diaca i els treballadors apostòlics– fan, construeixen. De fet, la definició de comunió és participació en allò que és comú. Així, doncs, la comunió no es fa, sinó que succeeix quan tots el qui formen un grup o una comunitat de persones participen, viuen en allò que els és comú. Una família viu en comunió quan tots els membres dinen junts, s'esbargeixen junts. Una família que només es troba un cop per setmana quan fa una reunió familiar no podem dir que viu en comunió. Potser habiten sota un mateix sostre, però no *viuen en comunió familiar*.

La comunió en una comunitat cristiana és fraterna. Els que participen en allò comú són germans. Qui entra en una parròquia pel pas de la fe experimenta l'acció restauradora de Déu que el fa esdevenir fill. Immediatament reconeix els que han viscut la seva mateixa experiència com a germans. Així, doncs, la comunió dels membres d'una parròquia no és ideològica –com seria en un partit polític–, ni estratègica –com podria ser en una empresa–, és fraterna, és d'amor entre els qui són germans, iguals, fills d'un mateix pare. Fins i tot podem dir que hom esdevé deixeble de Jesús quan viu amb altres deixebles, quan viu en comunió fraterna amb els que, com ell, han estat fets fills pel baptisme, la confirmació i l'eucaristia –els sacraments de la iniciació cristiana.

Tots sabem què vol dir i en què consisteix viure en una família. Però, viure en una parròquia, què significa i com es fa? **Quins passos cal fer com a comunitat per assolir-ho. Ho explico i ho concreto amb tres verbs: estar, quedar i celebrar.**

1r. Estar. És el verb que es contraposa a fer. Quan hom està, realitza una acció passiva: escolta, acompanya, espera, conversa, comparteix. Les persones que saben estar *viuen* amb d'altres. Les que no paren quietes no saben trobar el temps per als altres, realment el cremen, el consumeixen, *no l'arriben pas a viure*.

En una casa, hi ha una peça on s'està, on es dedica temps a l'altre. De fet, aquesta estança rep el nom d'aquest verb: és la sala d'estar.

Una parròquia que vol viure en comunió fraterna ha de crear espais per viure, per estar, per compartir gratuïtament i fraternalment. Si en cap edifici parroquial no hi ha un espai que s'assembli a una sala d'estar, serà difícil que es fomenti l'actitud de viure en comunió fraterna. Si els encontres només són reunions, prefixades a l'agenda, amb pressa per acabar i marxar; si només ens veiem en les celebracions; si quan vull quedar amb algun germà de comunitat ho he de fer en un bar o a casa d'un dels dos, aleshores la nostra parròquia potser no aposta realment per procurar que els fidels visquin en comunió fraterna. Podem fer una campanya per evitar les crítiques, podem predicar que ens hem d'estimar i respectar, però si no estem, si no ens coneixem, com ens estimarem, com ens respectarem?

Us proposo que creeu una sala d'estar parroquial –amb uns sofàs, una televisió, una màquina de cafè i un escalfador d'aigua per a fer infusions. Ha de ser veritablement una sala d'estar, que tothom quan vulgui pugui passar a seure una estona, a veure qui hi troba per conversar, per trobar-se. Per començar es pot pensar en un horari de tarda entre des que comença la catequesi fins que comença la missa. Potser alguns pares de catequesi ho aprofitaran, potser el que ha de fer temps pel centre entre un encàrrec o un altre hi traurà el cap. Més endavant, potser es pot intentar també una estona els matins. Si hi ha un lloc agradable o no fas nosa, no creieu que molts de vosaltres no passaríeu a fer una mica de vida fraterna per la parròquia?: estar amb d'altres, conversar, compartir, escoltar-se.

2n. Quedar. Quan quedem amb un bon amic o amb un parent, perseguim alguna cosa. Quan coincidim amb algú casualment, ens alegrem de saludar-lo, de

veure'l, de saber que està bé. Però quan quedem, quan concertem una cita o convidem algú a dinar o a sopar, desitgem posar-nos al corrent de les nostres respectives vides, obrir el cor, demanar un consell, compartir un àpat, donar-nos suport en una dificultat i, fins i tot, demanar una pregària per les situacions de dificultat que estem vivint.

A la parròquia podem quedar amb germans amb els quals podem fer tot això que fem amb un bon amic. Quan participem en un petit grup de vida cristiana *quedem*. Quan hom no pertany a un petit grup, difícilment trobarà amb qui quedar. Quan cada setmana o cada quinze dies, mes rere mes, ens trobem una colla de germans, els mateixos sempre, escoltant i escrutant la paraula de Déu, a poc a poc anem obrint el cor, compartint les nostres dificultats, donant-nos suport espiritualment i materialment, demanant pregària els uns pels altres.

Una parròquia que vol viure en comunió fraterna ha de prioritzar els petits grups de vida cristiana per damunt dels grups d'acció. Ha d'habituar els seus fidels que, a més d'estar, és important *quedar*.

3r. Celebrar. La vida amb d'altres té moments de rutina i quotidianitat –tasques de la llar, àpats ordinaris, estones coincidint a la sala d'estar per parlar o mirar la televisió...– i moments de festa i de celebració –sants, aniversaris, festes familiars amb motiu de sagraments, de festes religioses, de la fi d'una carrera, del naixement d'un fill, de la inauguració d'un negoci...

A la parròquia, també hi ha moments de rutina i moments de festa. A la catequesi hi ha la reunió setmanal i la celebració de la primera comunió o la confirmació. A la vida dels grups hi ha els encontres i les activitats i la festa d'inici o de final de curs i el pelegrinatge tots plegats.

Les festes són un moment especial on es mostra i s'experimenta la pertinença. Els dies de cada dia puc, per motius laborals, no dinar mai a casa. Però el dia de Nadal no puc fallar, “cada ovella al seu corral” diu la dita popular.

A la parròquia, la celebració per excel·lència és l'eucaristia dominical. Ser-hi és signe de pertinença, és encontre amb Déu Pare, per mitjà de l'obra del Fill que ens fa fills, gràcies a l'Esperit que ens fa germans. Hi passen moltes coses a la parròquia i no puc pas ser a totes, però no puc fallar a l'eucaristia de cada diumenge.

És la celebració on ens trobem tots o trobem a faltar el germà que no hi és present.

A voltes aquesta celebració és especialment solemne i festiva. Si una comunitat viu en comunió fraterna quan els seus membres celebren junts cada diumenge la Pasqua, el do de la vida de Jesús, que ens salva i ens fa germans, mentre no siguem capaços de fer-ho almenys aconseguim-ho les grans festes. Tan difícil seria que, un cop passada la pandèmia, els dies de Nadal, Rams, Pasqua, Pentecosta, l'Assumpció i la Immaculada a Tàrraga només hi hagués la missa vespertina del dissabte –perquè tothom pugui complir amb el precepte – i la missa major del diumenge?

No és difícil viure en comunió fraterna. Només cal saber estar, quedar i cada diumenge celebrar junts.

-UNA COMUNITAT VIVA 3-

Continuem dibuixant la conversió pastoral i missionera que proposa el nostre Pla Pastoral a partir de Ac 2,42. Us proposo, doncs, el 3r. Ensenyament de la setmana de la visita pastoral. Vull ajudar-vos a comprendre què vol dir que *tots eren constants [...] a partir el pa* i com s'aconsegueix *partir el pa* en una parròquia. Adoneu-vos del paral·lelisme entre aquesta nota de la primitiva comunitat i la part de la declaració breu de la vostra visió parroquial que diu: família unida *en Crist*. Així, doncs, el que avui us explico és clau per a la vostra comunitat que té com a centre el Crist i que, des d'ell, vol sortir a oferir l'evangeli de l'amor.

Abans, però, d'entrar en matèria, recordem, com a cada dia, amb risc de fer-nos pesats, que el subjecte i l'atribut que afecta la comprensió de cadascuna de les quatre característiques de la primera comunitat cristiana és *tots i constants*. Així doncs, *partir el pa* amb freqüència és un element imprescindible per a tots els membres d'una comunitat cristiana, per a tots els deixebles de Jesús.

Vinga, doncs, què vol dir *partir el pa*?

El primer significat que ens ve a la ment quan sentim aquesta expressió és: caritat envers els que passen gana, solidaritat amb els més necessitats. I és cert que la caritat envers els necessitats és una de les característiques de la primera comunitat,

com llegim dos versets més avall: “tots els creients vivien units i tot ho tenien al servei de tots; venien les propietats i els béns per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú” (v. 44-45).

Aquest element apareix més subratllat, encara, en la segona síntesi dels Fets (Ac 4, 32-35) sobre la vida de la primera comunitat: “La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i cap d’ells no considerava com a propis els béns que posseïa, sinó que tot estava al servei de tots” (Ac 4,32). Aquesta síntesi continua parlant dels prodigis que feien els apòstols entorn de la predicació, però allò en el que insisteix és en la comunió de béns: “Ningú d’entre ells no vivia en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o de cases les venien, portaven el producte de la venda, i el dipositaven als peus dels apòstols. Després era distribuït segons les necessitats de cadascú” (Ac 4,34-35). I, a continuació, el text exemplifica aquesta pràctica amb el cas positiu de Bernabé que “es va vendre un camp que posseïa i va portar els diners als peus dels apòstols” (Ac 4,37) i el cas negatiu d’Ananies i Safira (Ac 5, 1-11) que van voler aparentar que es van vendre una propietat per destinar els diners a les necessitats dels germans, però realment es van “reservar una part dels diners” (v.2).

No és d’estranyar que la caritat envers els més pobres sigui un element imprescindible de tota comunitat de deixebles de Crist. Fixeu-vos, però, que la nota característica és que els germans posaven els béns propis al servei de tots i si alguns disposaven de propietats –se sobreentén que no les necessitaven per a viure o no eren els mitjans del seu treball–, les venien per atendre les necessitats de cadascú. I és que, entre els primers cristians, molts eren pobres i malalts que no tenien possibilitat de guanyar-se dignament la vida. Ja intuïu que aquí trobem un criteri molt clar sobre com han de ser les Càritas parroquials. Avui, però, no hi entrem perquè el significat de l’expressió *partir el pa* en el verset dels Fets dels Apòstols que estem comentant en aquests ensenyaments no és aquest que ens ve espontàniament a la ment.

Si m’he allargat un xic sobre la caritat de la primera comunitat és perquè era una característica molt notòria. En la síntesi sobre la vida de la comunitat on apareix el nostre verset es parla de 6 característiques: les 4 a les quals estem dedicant els ensenyaments d’aquests dies, més la comunió de béns entre tots i els signes i prodigis –sobretot guaricions– que feien els apòstols quan predicaven Jesús. Aquestes

dues darreres “notes” eren les més visibles als qui no eren cristians i, certament, era allò que els feia atractius, predisposava els cors a la bona notícia de l’evangeli i afavoria la conversió, el baptisme i l’entrada a la comunitat.

Així, doncs, si ***partir el pa*** no significa compartir els béns amb els germans, especialment els més pobres, **què significa?**

Partir el pa és una de les fórmules que el Nou Testament usa per referir-se a l’eucaristia, a la missa. A voltes trobarem la traducció *la fracció del pa* que, com que no és una expressió tan col·loquial, ens evoca més fàcilment l’eucaristia.

Quan els primers deixebles es reunien cada dia, acabaven compartint un àpat i en ell repetien el gest del sant sopar que els havia quedat gravat a l’ànima. A poc a poc, el gest es va ritualitzar i les altres accions comunitàries –l’ensenyament dels apòstols, la pregària comunitària, la comunió fraterna– es van integrar en una reunió/celebració litúrgica. Així, doncs, ben aviat, quan l’assemblea dels deixebles es reunia, seguint un ritu, pregava, escoltava l’ensenyament dels apòstols, partia el pa i compartia fraternalment.

Si us hi fixeu, l’eucaristia que celebrem cada diumenge conté aquests quatre elements que ens quedaran ben gravats després dels ensenyaments d’aquests dies. A la santa missa, hi escoltem l’ensenyament dels apòstols –en les lectures i en la predicació del prevere, que és col·laborador necessari del bisbe, successor dels apòstols–; hi preguem unànimement –en la col·lecta, la pregària dels fidels, la pregària sobre les ofrenes, la gran pregària eucarística i la postcomunió–; hi partim el pa –en tota la pregària eucarística, però especialment en el ritu de la comunió, des que resem el *parenostre* fins que, després de combregar i donar gràcies, concloem amb la pregària de postcomunió–; i, finalment, hi vivim en comunió fraterna –no només perquè ens hi donem la pau, bé ens la hi donàvem, sinó perquè propiciem, al final de la missa, un temps de fraternitat, d’intercanvi, d’interès els uns pels altres. Tots els que sou de pagès sabeu que és essencial, a la missa del diumenge, acabar fent una o diverses rotllanes a la sortida per parlar i posar-se al dia tots els veïns. Però, aquí a Tàrraga, no costa parlar de viure en comunió fraterna al final de la missa, perquè des de fa temps teniu una cura especial a propiciar aquest moment al fons del temple.

La concentració especial de les notes de la vida eclesial en l'eucaristia, especialment en la dominical, feu que l'Església convertís l'assistència a la missa del diumenge en un precepte, en un manament. Així, un dels cinc manaments de l'Església diu: "Oir missa sencera els diumenges i festes de precepte" o en la versió del Codi de Dret Canònic (c. 1247) reproduïda en el núm. 2180 del Catecisme: "El diumenge i els altres dies festius de precepte els fidels tenen l'obligació de participar a la missa". Aquest manament no és equiparable als 10 del decàleg, sinó una norma que ajuda a complir-los. L'Església, Mare i Mestra, per complir amb la seva missió dona normes per ajudar els cristians a complir i viure millor els manaments de Déu.

Aquest precepte ha arrelat profundament en el poble cristià, de fet, incomplir-lo deliberadament, llevat que hom estigui excusat, suposa la comissió d'un pecat greu (CEC 2181). Per això, la jerarquia sempre ha mirat de facilitar als fidels l'assistència a l'eucaristia: creant parròquies a prop de cada domicili i oferint misses a totes hores...

Cal reconèixer, però, que el precepte i la facilitat horària han provocat, gairebé sempre, l'afebliment de l'experiència comunitària de la celebració de l'eucaristia. Sempre que anem a missa preguem, escoltem, combreguem junt amb d'altres, però massa sovint aquests altres són uns desconeguts. Les notes de la vida de l'Església que es concentren en l'eucaristia sempre tenen com a subjecte el *tots* –referint-se a la comunitat de germans– i el *constants* com a atribut –els mateixos sempre, els germans de comunitat.

Avui poquíssim batejats se senten obligats pel precepte i han desaparegut les misses vespertines del diumenge per repescar els que durant tot el dia han prioritzat altres activitats. Avui, sense deixar d'ensenyar que sense la missa dominical la vida cristiana marceix, cal mostrar que no n'hi ha prou amb *anar a missa*. Com diu el Concili Vaticà II, la missa és la font i el cim de la vida cristiana. Qui participa en la missa rep la gràcia que fa créixer la vida cristiana i viure amb plenitud la missa és unir-se a Crist i viure tota la vida segons els seus sentiments. Però tots sabem que la missa sense comunitat molt sovint cau en un costum que fàcilment s'abandona. Només cal mirar què ha passat a la nostra parròquia en els darrers 30 anys. Jo vaig anar a missa a Tàrraga dels 12 als 22 anys. Recordo que aleshores a Tàrraga, el diumenge al matí, hi havia almenys 8 o 9 misses i s'hi arplegaven unes 1000 persones.

Avui n'hi ha 4 i hi assisteixen unes 200, si hi arriben. La meitat ha deixat de venir perquè ha mort, però l'altra –400 persones– no venen perquè sense pertànyer a una comunitat que els ajudés a viure l'eucaristia, han trobat altres activitats dominicals més “interessants”. Cal *viure l'eucaristia en comunitat*.

Qui compleix vol la missa curta i poc contacte amb els altres per evitar cap compromís. Qui vol *pregar amb, rebre ensenyament, compartir i entrar en comunió amb Déu i els germans* mitjançant el sagrament vol una missa sense presses, ben preparada, amb cants que elevin, amb una predicació generosa i directa al cor, amb una litúrgia bella i evocadora, amb un temps per donar gràcies a Déu i per compartir fraternalment després de la comunió eucarística.

Fidels d'aquesta comunitat de Tàrraga. Vosaltres fa temps que heu començat a renovar l'eucaristia dominical perquè esdevingui el moment privilegiat del vostre encontre comunitari amb Déu, de la vostra vida comunitària. Heu curat tots els elements que acabo de citar i el fruit n'és ben palès. Continueu en aquesta direcció. Privilegieu aquesta eucaristia. No patiu si alguns a causa de la reducció d'eucaristies deixen de venir –ho haurien fet més tard o més d'hora. Perseveraran els que trobaran el Senyor en comunitat.

No pretengueu que el vostre rector sigui a tot, sigueu tots el diumenge a la missa major. Allà podreu escoltar el seu ensenyament setmanal. Allà podreu saludar-lo. Allà podreu, amb ell, adorar, lloar, demanar, compartir.

No vull ignorar el bon grup de fidels que cada dia participeu en l'eucaristia. Em consta, a més, que la pandèmia no ha fet minvar el nombre, sinó que l'ha fet augmentar. Ho celebro i us encoratjo a mimar aquesta celebració, plantejant fins i tot, que de tant en tant, potser una setmana al trimestre, poguéssiu anar envoltada dels elements que hi hem afegit aquesta setmana de la visita pastoral. No estaria gens malament que, de tant en tant, durant una setmana, no hi hagués cap reunió ni cap catequesi i cadascun de vosaltres poguéssiu venir un dia o més a participar tots junts d'un encontre on, al voltant de la missa, les seves dimensions s'allarguessin –un ensenyament com aquest, un temps de pregària com el que hem fet abans de missa i un temps de compartir com el que us proposo ara.

Ànims! Cal que feu de la vostra parròquia una comunitat en Crist, que parteix el pa, que viu l'eucaristia diària i dominical en veritat.

-UNA COMUNITAT VIVA 4-

El darrer ensenyament de les trobades de la visita pastoral el publicarem en el proper butlletí, ja sigui en la versió targarina o bé en la que s'hagi produït en alguna altra parròquia de referència durant els primers mesos del 2021.

DIRECTORA TÈCNICA DEL MUSEU DIOCESÀ I COMARCAL DE SOLSONA

Decret 21/20. Solsona, 1 de novembre de 2020

Atès que en el conveni del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona, fet l'any 1982 entre el bisbat de Solsona, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Solsona, en el seu article desè estableix que el càrrec de director tècnic del Museu serà designat per la Generalitat de Catalunya,

Atès que el director tècnic designat per la Generalitat de Catalunya va jubilar-se l'any 2017 i, des d'aleshores, s'ha cobert de forma provisional,

Atès que la Generalitat de Catalunya va demanar al bisbat de Solsona que assumís aquesta plaça dins el funcionament ordinari de la institució, comproment-se la Generalitat de Catalunya a aportar una quantitat econòmica que permeti suportar la plaça de director tècnic,

Atès que el bisbat de Solsona, atenent la demanda de la Generalitat de Catalunya, va convocar el procés selectiu d'accés per a la provisió de la vacant de director tècnic, mitjançant concurs de mèrits el dia 1 de juliol de 2020,

Escollat el prec del Patronat del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona que va elevar en la seva reunió de 30 de setembre de 2020 el resultat del concurs realitzat,

Ateses la idoneïtat i les circumstàncies personals que concorren en la interressada,

Pel present nomeno, la Sra. LÍDIA FÀBREGAS I SOLÉ per al càrrec de

DIRECTORA TÈCNICA DEL MUSEU DIOCESÀ
I COMARCAL DE SOLSONA

Per un període de 4 anys, amb els drets i els deures que li corresponen.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

**DIRECTOR DEL MUSEU DIOCESÀ
I COMARCAL DE SOLSONA**

Decret 22/20. Solsona, 1 de novembre de 2020

Atès que en el conveni del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona, fet l'any 1982 entre el bisbat de Solsona, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Solsona, el seu article novè estableix que el càrrec de director del Museu serà designat pel bisbat,

Atès que Mn. Lluís Prat i Sabata ha presentat la renúncia com a director del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona,

Ateses la idoneïtat i les circumstàncies personals que concorren en l'interessat,

Pel present nomeno,

el Sr. CARLES FREIXES I CODINA
per al càrrec de

DIRECTOR DEL MUSEU DIOCESÀ
I COMARCAL DE SOLSONA

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

INICI DE LA VISITA PASTORAL A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE NAVÀS

Decret 23bis/20. Solsona, 9 de novembre de 2020

Atès que el cànon 396&1 del Codi de Dret Canònic estableix que “el bisbe té l’obligació de visitar, en tot o en part, la diòcesi cada any, de manera que almenys cada cinc anys visiti tota la diòcesi”,

Atès que el Directori sobre el ministeri dels bisbes (núm. 166) considera que la visita pastoral és un dels mitjans més apropiats perquè el bisbe es trobi amb tots els seus fidels per tal de conèixer-los, dirigir-los, exhortar-los a viure la fe i la vida cristiana i, també, per comprovar l’eficiència dels serveis pastorals,

Atès que el Concili Provincial Tarraconense (Resol. 124) disposa que la visita pastoral s'adapti als requeriments i a les situacions d'avui i sigui un moment fort i dinamitzador de la comunió i de la missió d'una Església local,

Atès que per decret 25/18, de 9 de novembre de 2018, es van suprimir els arxiprestats i es van establir les unitats pastorals parroquials,

Pel present dispenso el que segueix:

Primer: A partir del mes de novembre faré la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Navàs.

Segon: Assumiré la cura pastoral de les parròquies de la Sagrada Família de Navàs i de Santa Maria de Merola durant dos mesos i visitaré la resta.

Tercer: El Sr. rector de la parròquia de referència contestarà el qüestionari tramès per la Secretaria General, referent a les dades bàsiques de les comunitats parroquials, l'acció sacramental i altres dades que en cada cas es considerin necessàries.

Quart: En acabar la visita pastoral es comunicaran per escrit les disposicions episcopals conclusives. Se'n conservarà un exemplar a l'arxiu de la parròquia de referència i un altre a la Secretaria General del bisbat.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala Vilardell
Secretària general-cancellera

SUPRESSIÓ DEL SERVEI DIOCESÀ DE CAPACITACIÓ I LIDERATGE

Decret 24/20. Solsona, 17 de novembre de 2020

Atès que per Decret 08/19, de 30 d'abril de 2019, es va instituir el Servei Diocesà de Capacitació i Lideratge,

Atès que la persona que s'encarregava d'aquest servei ha demanat una excedència d'un any i no tenim cap altra persona que pugui assumir-ho,

Pel present, SUPRIMEIXO el

SERVEI DIOCESÀ DE CAPACITACIÓ I LIDERATGE
I CESSO EN EL SEU CÀRREC

LA RESPONSABLE DEL SERVEI

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

ACOLLIMENT A LA DIÒCESI DE SOLSONA DEL PROJECTE RAQUEL

Decret 26/20. Solsona, 14 de desembre de 2020

Atès que des de fa molts anys i a escala internacional existeix l'anomenat Projecte Raquel que ajuda les dones que pateixen la síndrome postavortament a reconciliar-se amb elles mateixes, amb els seus fills i amb Déu,

Atès que a la nostra diòcesi des de fa uns anys algunes persones s'han anat formant per poder oferir aquesta ajuda,

Pel present, ACOLLIM a la diòcesi de Solsona

EL PROJECTE RAQUEL

I nomenem responsable la

SRA. CONCEPCIÓ MEDINA I MOLINA

Per un període de tres anys.

Amb la confiança que exercirà aquest càrrec com un eficaç servei a l'Església diocesana.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

CLOENDA DE LA VISITA PASTORAL A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE TÀRREGA

Decret 26bis/20 Solsona, 15 de desembre de 2020

El dia 18 d'octubre de 2020, acabo la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Tàrrega. Estic ben satisfet perquè he aconseguit l'objectiu que em proposava: acompanyar els membres més compromesos a viure una experiència de petita comunitat orant i fraterna amb vista a esdevenir més viva i evangelitzadora.

Aquesta visita pastoral ha estat breu. Va començar amb la celebració de l'eucaristia a cadascuna de les parròquies agrupades. En cada una d'elles vaig convidar els fidels a participar en els encontres diaris de la setmana principal a Tàrrega. Vaig presidir l'eucaristia dominical, doncs, a Anglesola (12 de setembre), Verdú (27 de setembre), el Talladell i Vilagrassa (4 d'octubre). No vaig visitar la parròquia de Montornès de Segarra, ja que no s'ha complert el que vaig establir en el decret final arxiprestal de la visita pastoral a l'arxiprestat de Tàrrega –estudiar el canvi d'arxiprestat i d'unitat eucarística.

No vaig presidir l'eucaristia a l'església de Mas de Bondia perquè no té missa dominical i en aquesta nova visita pastoral només em proposava fer-me present a les parròquies amb eucaristia dominical. Tampoc vaig presidir l'eucaristia en cap dels centres de culte de Tàrrega, tampoc a les misses a Santa Maria, llevat de la major, per visibilitzar l'aposta de la diòcesi per la comunitat cristiana que s'aplega cada diumenge a la missa major.

En totes les eucaristies, malgrat la situació de pandèmia, vaig poder saludar al carrer la majoria dels fidels i a Verdú vaig tenir ocasió de visitar el nou arxiu parroquial i la museïtzació del tresor de la parròquia en el baptisteri.

Durant la setmana de la visita pastoral, cada vespre, de dimarts a divendres, des de les 7 fins a les 9 del vespre, em vaig reunir amb els fidels per viure plegats un temps de pregària, d'ensenyament, de celebració de l'eucaristia i de fraternitat a peu dret al fons de l'església parroquial de Tàrrega. L'esquema d'aquesta trobada s'inspirà en els 4 elements que identifiquen la vida de la primera comunitat cristiana –“tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunitat fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries” (Ac 2,42). De fet, aquest fou el tema dels ensenyaments. Cada dia vaig glossar i concretar a la comunitat parroquial que cerquem d'engendrar una de les 4 notes de la primera comunitat de Jerusalem.

Un encontre comunitari d'aquest estil promou allò que hauria de ser la prioritat pastoral d'una comunitat en conversió pastoral i missionera. No visitar cada grup, a la seva hora i a la seva sala, sinó convidar tots els fidels a una trobada diària, durant una setmana, per a viure plegats allò essencial de la vida comunitària ha estat un signe clar i, confio, fecund del que ha de ser el centre de la vida pastoral de les 12 parròquies de referència de la diòcesi.

He agraït especialment l'assistència en aquestes trobades dels membres de l'equip de visió, dels treballadors apostòlics i dels responsables de la major part de grups. He comprovat, una vegada més, la fermesa de la seva vida cristiana i la seva perseverança en el compromís. També vull agrair la presència d'alguns membres de la comunitat parroquial d'Anglesola i confio que un dels fruits d'aquesta visita pastoral sigui la determinació de començar la conversió pastoral i missionera en aquesta parròquia.

Durant la setmana de la visita pastoral, també he visitat els malalts a llurs cases i quasi totes les comunitats religioses de la unitat pastoral parroquial (Verdunes de Tàrraga i de Verdú, Carmelites missioneres i Carmelites de l'Antiga Observança). Confio que un cop acabada la pandèmia pugui visitar la comunitat de les Claverianes de Verdú.

Un bon grup d'infants de catequesi i de pares han participat en la missa de cloenda i jo no he dubtat a tenir-los ben presents durant tota la celebració i especialment en l'homília. Coherentment amb el que vaig plantejar a l'equip de visió, no he visitat grups d'infants de catequesi. La catequesi l'hem de plantejar en clau d'evangelització dels pares. Si ells es converteixen, reinicien la vida cristiana, tot el treball catequètic amb els fills donarà fruit. Si no ho fem així, continuarem acompanyant una catequesi infantil que no porta enlloc. Potenciar en la meua visita el Cafè Familiar i tot el que suposa de participació d'aquests pares al curs Alpha és un signe clar de suport cap a aquest model catequètic.

Acabo la crònica d'aquesta visita pastoral subratllant la bellesa, la unció i l'alegria de la celebració final de la visita pastoral. L'eucaristia major del dia 18 d'octubre, malgrat els límits d'aforament, fou una celebració molt lluïda i una expressió molt bella de la vitalitat comunitària i evangelitzadora de la parròquia de Tàrraga. Fou molt interessant constatar la fidelitat del grup de músics i cantants, el bon servei dels acollidors i el clima de fe i d'esperança que viu la comunitat. En cap moment vaig tenir la sensació que la pandèmia hagi delmat la comunitat, al contrari, respira ganes de vida comunitària i impuls de creixement.

Agraeixo les paraules finals que em varen adreçar uns joves en nom de la comunitat i el detall de la declaració de la visió sobre el fons d'una foto de l'església

parroquial. La celebració fou una expressió molt nítida de la centralitat de l'eucaristia de la comunitat vers la qual hem de caminar per assolir una comunitat viva, orant, fraterna i evangelitzadora.

Agraïments

1. En primer lloc, dono gràcies a Déu per la vida i activitat de la parròquia de Tàrrega i de les seves agrupades: per la fe dels fidels, pel seu amor servicial i, en especial, pel gran nucli comunitari que està fent possible grans avenços en la conversió pastoral i missionera. Faig un esment especial als treballadors apostòlics que hi treballen des de fa anys, sense oblidar-me d'un reguitzell innumerable de col·laboradors que estimen la parròquia: catequistes, responsables de grups de fe i vida, de vida creixent, voluntaris de Càritas, col·laboradors de la litúrgia, músics i cantants, consell d'economia, animadors d'adolescents i joves.

2. Dono gràcies, també, a tots els preveres pel servei pastoral que fan en cadascuna de les parròquies que tenen confiades. M'alegro que tots, cadascú en la seva mesura i possibilitats, contribueixin a l'atenció pastoral a Tàrrega.

3. També agraeixo l'acollida càlida i filial de les comunitats religioses i la seva presència caritativa i testimonial. Valoro sincerament la comprensió que tenen amb relació a la celebració de l'eucaristia en la seva pròpia capella.

Recomanacions

1. Demano que es prioritzin pastoralment els encontres de tota la comunitat parroquial per a viure, de tant en tant, una experiència com la que he propiciat en la visita pastoral. El primer anunci, el discipulat i la conversió missionera de totes les activitats de la parròquia –catequesi, litúrgia, Càritas...– depenen de l'existència d'un nucli comunitari que prega, celebra, es forma i comparteix.

2. El mode més senzill i habitual de tenir cura d'aquest nucli comunitari motor de l'evangelització és la celebració de l'eucaristia dominical. Tàrrega té una experiència molt reeixida d'aposta per l'eucaristia major dominical.

El treball per a crear un clima d'acollida, per a tenir cura de la música, de la predicació, de l'ornamentació, del servei litúrgic dels escolans, lectors i distribuïdors de l'eucaristia han fet créixer la participació i el sentit de comunitat. Són molts els diumenges que s'omple el temple parroquial, sovint de persones ocasionals que queden impressionades pel caliu comunitari i per la unció de la litúrgia. Segurament, aquesta eucaristia és una de les poques de la diòcesi que ha patit greus dificultats a causa de la restricció de l'aforament durant els mesos de confinament. Animo a continuar potenciant l'eucaristia major de la comunitat, fer-la conèixer i promoure que tothom s'hi aplegui.

3. Tenint present que les parròquies de Vilagrassa i el Talladell tenen una realitat més humil i, en tot i per a tot, els seus fidels van a Tàrraga, suggereixo que un cop, de tant en tant, hi hagi un diumenge en què participin en la missa major de Tàrraga –suprimint la pròpia. Això animarà els fidels a preparar les condicions per a iniciar la conversió pastoral i missionera de llurs parròquies. Convindrà demorar l'inici d'aquesta experiència a la fi de la pandèmia.
4. Una comunitat viva, orant, fraterna i evangelitzadora només és possible si cada membre de la comunitat pertany a un petit grup de discipulat o de fe. És en el petit grup on es garanteix una vida orant en comunitat i on s'estimula la vida sacramental. És en el petit grup on s'estableixen més fàcilment vincles fraternals que es fan concrets en l'ajuda i la sol·licitud mútua. És, també, en el petit grup, on s'avança en la formació i es rep l'estímul per a l'apostolat personal i comunitari. És, en el petit grup, on hom descobreix la crida de Déu a posar els propis dons al servei de la comunitat i, així, adquirir un compromís eclesial.

Tàrraga té una llarga experiència de petits grups. Els darrers anys han continuat creixent gràcies als grups de fe i vida, nascuts dels cursos Alpha, i a les iniciatives juvenils. Encoratjo a tots els fidels a cercar de pertànyer a un petit grup. Tenint present els matrimonis joves amb infants petits, animo que, amb motiu de l'Any Amoris Laetitia, es valori una oferta perquè els matrimonis amb infants petits puguin crear un petit grup amb una dinàmica compatible amb els seus ritmes familiars.

5. Una comunitat com la que somniem només és possible si molts fan poc i no si pocs fan molt. Venim d'un temps en el qual els preveres ho feien tot. Darrerament, havent-se reduït el nombre de preveres, han sorgit laics disposats a dedicar-se íntegrament a l'apostolat –els treballadors apostòlics– i ells han compartit llur treball. No ens podem quedar en aquest nivell baix de corresponsabilitat, cal caminar cap a la participació de tots. Els preveres i els treballadors apostòlics han d'esmerçar la millor part del seu treball pastoral en la formació i l'acompanyament que susciti el compromís de molts. Només així passarem d'una comunitat on pocs fan molt a una comunitat on molts fan poc, però en conjunt moltíssim més.

Per a ser ben concret, faig una proposta. Que cada fidel tingui dos i només dos encontres comunitaris cada setmana –un entre setmana per al propi grup de vida cristiana o per al propi compromís comunitari i l'altre per a la celebració de l'eucaristia dominical. Per assolir això cal que el compromís tingui un ritme quinzenal i que la reunió de propi petit grup també tingui aquest ritme. Aquesta fórmula prioritza la vida comunitària respecte a l'acció pastoral i equilibra la formació amb l'acció. A més, no és incompatible amb el possible ritme setmanal d'alguns serveis –catequesi, litúrgia, despatx, serveis de Càritas...–, ja que té en compte l'augment de voluntaris.

6. La parròquia de Tàrrega ha fet un gran treball de primer anunci, de discipulat i de pastoral infantil i juvenil. Encerta des de fa anys en la fórmula catequètica del Cafè Familiar que ha portat un bon grup de pares al curs Alpha i ha estat ocasió per a conversions que estan renovant la comunitat. Cal reconèixer, a més, que en aquest temps de pandèmia ha reinventat part del seu treball.

Amb tot, existeix el perill de quedar-vos satisfets en la bonica comunitat que, amb l'ajuda de Déu, heu creat. La diòcesi ofereix a totes les parròquies de referència, també a la de Tàrrega i, si hi ha voluntat, a la d'Anglesola, el projecte diocesà d'Acompanyament Integral de Parròquies. M'alegro de l'acollida d'aquesta oferta i animo l'equip de visió de la parròquia a prioritzar aquest treball que ha de permetre no aturar-se en la conversió pastoral i missionera de la parròquia de Tàrrega.

7. Les parròquies de la unitat pastoral parroquial, llevat de Montornès i Mas de Bondia, tenen una realitat humana que permet somiar en comunitats vives en cada parròquia. Verdú i Anglesola són les que per nombre d'habitants i vitalitat comunitària tenen més a l'abast l'inici de la conversió pastoral i missionera. L'impuls de Tàrrega i la presència d'una treballadora apostòlica i la seva família a Anglesola ens ha d'empènyer a començar el procés de la conversió pastoral en aquesta parròquia. Confio que Anglesola sigui aviat la tretzena parròquia de referència i una nova unitat pastoral parroquial.

8. Insisteixo en allò que vaig establir en el decret de la darrera visita pastoral. Que la parròquia de Montornès de Segarra passi a la unitat pastoral parroquial de Cervera, vinculada a la unitat eucarística que continuo demanant que es creï al santuari del Camí de Granyena. Que la sufragània de Fonolles sigui atesa pastoralment des de la unitat pastoral parroquial de Tàrrega.

Alhora, considero que cal pensar l'atenció eucarística del Talladell més ordenadament. No té sentit que baixi cada diumenge un capellà des de Sant Ramon mentre un capellà de Tàrrega atén pastoralment una parròquia veïna del bisbat d'Urgell.

9. Tàrrega, per la presència de Carmelites i d'Escolapis, però també per la història del barri del Cor de Maria i de Fàtima, ha tendit a la multiplicitat de comunitats. En l'actualitat només podem parlar de sentit de comunitat, a més de la que s'agrupa i creix al voltant de la vida litúrgica al temple parroquial, a l'església del Carme i a la del Cor de Maria.

La manca de preveres i l'afebliment d'aquestes comunitats ens demana de repensar el model. Considero que seria bo que en aquests centres de culte es promogué més el naixement de petits grups de vida cristiana que no pas el culte dominical. En el futur no es podrà garantir missa cada diumenge a cada centre de culte; potser sí, en canvi, una missa entre setmana unida a la reunió dels petits grups.

10. Càritas diocesana, en plena revisió a la llum de la visió diocesana, s'imagina menys coordinant programes i més ajudant les Càritas parroquials a construir la seva pròpia comunitat parroquial evangelitzadora. Recomano a la Càritas parroquial de Tàrraga de fer néixer un o més grups de vida cristiana amb tots els usuaris i voluntaris interessats. Això no restarà atenció, promoció i capacitació de les persones més vulnerables, al contrari, observant allò que feia Jesús i d'acord amb el que diuen els especialistes en l'acció caritativosocial, la pertinença en un grup de vida sosté i impulsa les forces personals per a sortir de la pobresa i la marginació. El qui se sent part d'una família de germans, el qui experimenta l'amor de Déu a través dels germans té motius per a viure, lluitar i sortir de la pobresa i la marginació. Confio que la crisi econòmica que patim a causa de la pandèmia, potser menys severa a Tàrraga a causa del seu teixit industrial agroalimentari, no només no ajornarà aquesta prioritat, sinó que la farà encara més urgent.
11. Quan escric aquest decret estem vivint la baixada de la tercera onada de contagis de la pandèmia de la Covid-19. Em consta tot allò que ha fet la parròquia de Tàrraga per atendre i acompanyar els fidels durant tot aquest temps estrany i complex. Tenint present el canvi que aquesta pandèmia està provocant a la societat i a la vida eclesial, així com el desafiament que suposa per al nostre model pastoral, animo els responsables parroquials i tota comunitat a explorar nous camins pastorals per a no minvar en l'impuls evangelitzador. També animo a acollir totes les persones que arran de la crisi vital que experimenten s'atansen físicament a l'església.
12. La parròquia de Tàrraga té alguns col·laboradors fidels i compromesos que tenen capacitat per assumir la gestió dels béns immobles de les parròquies de la unitat pastoral parroquial. Fa uns anys, el Departament de Béns Immobles va centralitzar la gestió dels arrendaments de cases i terres, així com les inversions, per fer viable el patrimoni no destinat a habitatge dels preveres. Avui, però, en la línia de la visió diocesana i aprofitant els dons que cada fidel pot aportar, és temps perquè alguns voluntaris competents i responsables assumeixin aquesta gestió. Encarrego tant al Departament de Béns Immobles com als preveres de la unitat els passos per a fer-ho possible.

13. La visita ha coincidit amb una nova fase de millores al temple parroquial. Felicito el treball que des de fa temps es va fent per a continuar-lo millorant. Felicito el rector i els fidels perquè em consta el constant esforç econòmic d'aquests darrers anys. També m'alegro del projecte pictòric pel presbiteri, que amb il·l·lusió m'ha presentat en Josep Minguell.

14. També valoro el bon estat dels temples de les parròquies agrupades i felicito aquells ajuntaments que col·laboren amb il·l·lusió per a conservar el patrimoni parroquial. M'alegro de les noves obres de millora que s'han fet des de la primera visita pastoral i que són: la restauració de la capella de la Mare de Déu dels Dolors de Tàrrega, el nou espai per a la veneració de les despulles del beat Saperas, la restauració del campanar cimbori del temple parroquial de Santa Maria de l'Alba, la il·luminació de l'església de Sant Pau Narbonenc d'Anglesola, l'adequació de la relíquia de la Santa Creu d'Anglesola a la seva capella, la restauració del campanar de Vilagrassa i la rehabilitació de l'espai per al tresor parroquial de Verdú. Tant de bo que el naixement de l'equip de voluntaris encarregats dels béns immobles ajudin els rectors i el responsable del Departament de Béns Immobles i del Departament de Patrimoni a continuar aquesta bona tasca.

15. Durant la visita pastoral no he tingut ocasió de verificar els llibres sacramentals. Confio a la secretària general aquesta tasca, especialment la correcta implementació del canvi promogut arran del decret 27/18, de 16 de novembre de 2018. Encarrego, així mateix, que, un cop feta la inspecció, la secretària general estengui un document que s'adjunti a aquest decret i la resta de la documentació de la visita pastoral.

Paraules finals

Demano al rector de Tàrrega que treballi aquest decret amb el seu equip de visió i amb el conjunt de capellans de la unitat. Confio i espero que els sigui una orientació útil en l'important treball que porten entre mans. Agraïxo de nou l'acollida i l'afecte de tots els fidels. Que Nostre Senyor us ho pagui. Jo no puc fer altra cosa que oferir-me un cop més com el vostre servidor i amic.

Dono gràcies a Déu per l'experiència viscuda i encomano a les Santes Espines, a la Mare de Déu de l'Alba, a la Santa Creu i a sant Pere Claver els fruits d'aquesta segona visita pastoral a Tàrraga i les seves parròquies agrupades.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Sra. Júlia Ayala i Vilardell
Secretària General-cancellera

SUPRESSIÓ DE LA PARRÒQUIA DE SANT MARTÍ DE CAPOLAT

Decret 27/20. Solsona, 31 de desembre de 2020

Atès que la parròquia de Sant Martí de Capolat, erigida canònicament, no té culte des de fa anys a l'església parroquial,

Atès que ja fa anys la parròquia va vendre la casa parroquial i els diners es varen lliurar en préstec a la parròquia de Sant Bartomeu de la Vall dan per a la restauració de la casa parroquial,

Atès que el cànon 515§2 estableix que “pertoca únicament al bisbe diocesà erigir, suprimir o canviar les parròquies, però no ha d'erigir-les, suprimir-les o canviar-les notablement sense haver escoltat el Consell Presbiteral”,

Atès que en la reunió del Consell Presbiteral, del dia 18 de desembre de 2017, es va portar a consulta la supressió de l'esmentada parròquia de Sant Martí de Capolat i la majoria del consell hi va donar suport,

Atès que convé que consti a quina parròquia queden integrades totes i cadascuna de les cases que fins ara pertanyen a la parròquia de Sant Martí de Capolat,

Pel present SUPRIMEIXO

LA PARRÒQUIA DE SANT MARTÍ DE CAPOLAT

Repartint el seu territori de la següent manera:

- 1- Totes les cases a l'est del barranc de Cal Bisbe i al sud de la serra dels Tossals i de la serra dels Lladres a la PARRÒQUIA DE SANT BARTOMEU DE LA VALLDAN.
- 2- Totes les cases a l'oest del barranc de Cal Bisbe i al sud de la serra dels Tossals i del serrat de la Qüestió a la PARRÒQUIA DE SANT SERNI DEL CINT.
- 3- Les cases, si n'hi hagués, al nord de la serra dels Tossals i del serrat de la Qüestió a la PARRÒQUIA DE SANT ISCLE I SANTA VICTÒRIA DE LLINARS.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

SUPRESSIÓ DE LA PARRÒQUIA DE SANT MARTÍ DE LLANERA

Decret 28/20. Solsona 31 de desembre de 2020

Atès que la parròquia de Sant Martí de Llanera no té culte des de fa molts anys i quasi no resten cases habitades dins del terme parroquial,

Atès que des de fa molts anys les cases habitades reconeixen alguna de les parròquies veïnes com la parròquia de pertinença,

Atès l'estat de l'església i el cementiri parroquials,

Atès que el cànon 515§2 estableix que “pertoca únicament al bisbe diocesà erigir, suprimir o canviar les parròquies, però no ha d'erigir-les, suprimir-les o canviar-les notablement sense haver escoltat el Consell Presbiteral”,

Atès que en la reunió del Consell Presbiteral, del dia 18 de desembre de 2017, es va portar a consulta la supressió de l'esmentada parròquia de Sant Martí de Llanera i la majoria del consell hi va donar suport,

Atès que convé que consti a quina parròquia queden integrades totes i cadascuna de les cases que fins ara pertanyen a la parròquia de Sant Martí de Llanera,

Pel present SUPRIMEIXO

LA PARRÒQUIA DE SANT MARTÍ DE LLANERA

Repartint el seu territori de la següent manera:

1. Incorporo les cases al sud de la riera de Llanera i de la rasa de la Rovira a la PARRÒQUIA DE SANTA MARIA D'ARDEVOL.
2. Incorporo les cases a l'oest de la rasa de l'Alzina a la PARRÒQUIA DE SANTA MARIA DE VALLFEROSA.
3. Incorporo les cases a l'est del barranc de Santa Maria, de la rasa del Coll i de la rasa d'Òrrius a la PARRÒQUIA DE SANTA MARIA DE TORREDENEGÓ.
4. Incorporo tota la resta de cases, així com l'església de Sant Martí de Llanera, el seu cementiri parroquial i el retaule dipositat a l'església de l'Hostal Nou de Peracamps a la PARRÒQUIA DE SANT PERE MÀRTIR DE PERACAMPS.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

UNIFICACIÓ DE PARRÒQUIES A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE SOLSONA

Decret 29/20. Solsona 31 de desembre de 2020

Atès que les parròquies de Sant Climent de Castellort, Sant Martí de la Corriu i Sant Martí de Guixers, erigides canònicament, han anat tenint en els darrers anys una notable davallada en la vida sacramental,

Atès que el centre cívic del municipi –ajuntament, urbanització i serveis– es troba al nucli de Valls,

Atès que hi ha inseguretats sobre la propietat de la suposada església parroquial de Sant Martí de Guixers,

Atès que el bisbe Miquel Moncadas ja havia decretat la unificació d'aquestes parròquies i el que el bisbe Jaume Traserria ho havia deixat sense efecte, pel fet que la nova parròquia no s'havia donat d'alta al Ministeri de Justícia per a obtenir la personalitat jurídica civil,

Atès que el cànon 515§2 estableix que “pertoca únicament al bisbe diocesà erigir, suprimir o canviar les parròquies, però no ha d'erigir-les, suprimir-les o canviar-les notablement sense haver escoltat el consell presbiteral”,

Atès que en la reunió del Consell Presbiteral, del dia 18 de desembre de 2017, es va portar a consulta la unificació de les esmentades parròquies i per majoria es va donar suport a la proposta d'unificació,

Pel present UNIFICO les parròquies de Sant Climent de Castelltort, Sant Martí de la Corriu i Sant Martí de Guixers, amb el nom de

PARRÒQUIA DE SANTA MARIA DE GUIXERS

La qual tindrà com a temple parroquial l'església de Santa Maria de Valls i integrarà les següents capelles:

Sant Climent de Castelltort, Sant Martí de la Corriu, Sant Martí de Guixers, Sant Miquel de la Corriu, Santa Maria de Puig-Aguilar, Sant Jaume de Vilacireres.

El territori parroquial d'aquesta nova parròquia és la suma dels territoris de les parròquies unificades.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

Consell Presbiteral

RESUM DE LA REUNIÓ DEL MES DE SETEMBRE

Reflexió sobre la realitat i la situació canònica del santuari de Lord

Arran d'algunes peticions de nois que demanen entrar al Seminari, però que volen seguir estant vinculats al santuari de Lord, es fa un repàs de la història del santuari de Lord des dels seus inicis i fins a l'actualitat. Ho presenta Mn. Joan Durban, capellà del santuari i prevere incardinat a la nostra diòcesi. En aquest repàs històric es presenten documents canònics que fan referència a la situació del santuari.

Els membres del Consell reflexionen sobre aquesta realitat amb l'objectiu de discernir quina hauria de ser la situació del santuari de Lord, tant pel que fa a la situació jurídica i canònica com pel que fa als possibles futurs sacerdots que puguin sorgir.

Pla anual de posada en marxa de la Laudato si' i presentació del projecte Parròquies ecosolidàries

El papa Francesc ha promogut un any Laudato si', i fa una crida a una conversió ecològica. Per altra banda, l'entitat Justícia i Pau proposa un projecte de parròquies ecosolidàries per ajudar també en aquesta conversió.

Els membres del Consell agraeixen l'ajuda del material proposat per Justícia i Pau i comenten que s'hauria d'anar més a fons. Plantegen que s'haurien de buscar persones amb sensibilitat ecològica que poguessin col·laborar a buscar propostes.

Equip de Visió

RESUM DE LES REUNIONS

Valoració del curs Josué per a laics

A partir de les enquestes fetes als treballadors apostòlics sobre el curs de lideratge Josué i també amb les aportacions d'altres participants laics al curs, es valora si incloure l'esmentat curs en el pla de formació per als treballadors apostòlics. S'analitzen diversos aspectes del curs Josué i es reflexiona sobre el que pot aportar als alumnes que el facin.

Pla anual de posada en marxa de la Laudato si' i presentació del projecte Parròquies ecosolidàries

El papa Francesc ha promogut un any Laudato si', i fa una crida a una conversió ecològica. Per altra banda, l'entitat Justícia i Pau proposa un projecte de parròquies ecosolidàries per ajudar també en aquesta conversió.

Es valora si volem esdevenir una diòcesi Laudato d'aquí a uns anys, o sigui, ecològica. Es proposa fer una comissió que busqui i/o promogui diverses accions, o bé buscar una empresa externa que pugui fer-ho.

En una altra reunió es presenta la proposta d'una empresa que pot dur a terme aquest projecte, amb unes fases establertes, uns objectius i una previsió de pla de treball. Els membres comenten que el projecte està bé, però caldria que fos més senzill i adaptat a les nostres necessitats.

Protocol de selecció de candidats a treballadors apostòlics (TAs)

Tal com diu el Pla d'acció dels TAs, s'ha començat a redactar aquest protocol amb unes condicions bàsiques per als possibles candidats que puguin aparèixer. S'anirà treballant.

Visió per al Museu Diocesà i Comarcal

S'informa que Mn. Lluís Prat, director del Museu, deixa el càrrec per motius d'edat i que el Sr. Carles Freixes serà el nou director del Museu Diocesà i Comarcal. També s'informa que la Sra. Lúcia Fàbregas passa a ser-ne la directora tècnica. A partir d'aquests canvis i d'un informe presentat per la Sra. Almudena Cañizal, coordinadora del Museu, es planteja fer una revisió dels projectes i el funcionament de l'esmentat Museu per tal de poder encarar-lo cap a la visió diocesana.

Diàleg sobre la Instrucció de la Congregació per al Clergat "La conversió pastoral de la comunitat parroquial al servei de la missió evangelitzadora de l'Església"

Els membres de l'equip, després d'haver llegit el document, conversen sobre els diferents punts i suggeriments i reflexionen sobre si poden enriquir la visió diocesana. Es constata que algunes coses ja s'estan fent a la nostra diòcesi i d'altres potser no s'adiuen a la nostra realitat.

Anàlisi del Departament d'Economia a la llum de la visió

Es continua amb aquest treball que ja es va començar fa unes setmanes. L'ecònoma presenta el resultat de les enquestes a través d'una metodologia que analitza les debilitats, les amenaces, les fortaleces i les oportunitats. Es demana que els membres de l'equip pensin si cal reestructurar el departament o fer alguns canvis.

L'ecònoma presenta, a través d'un esquema, els canvis que s'han anat fent en la normativa econòmica durant els últims anys. Se'n continuarà parlant en una propera reunió.

Anàlisi de la Delegació Diocesana del Diaconat a la llum de la visió

El delegat del diaconat permanent, Sr. Antoni Cid, presenta un document on s'explica, entre d'altres qüestions, les funcions pròpies dels diaques comentant que hi ha desconeixement en la majoria de les nostres parròquies sobre qui són i què fan els diaques.

Es comenta que caldria fer un pla d'acció per a la delegació definint bé el perfil del diaca i després, si cal, fer algun treball d'informació i sensibilització.

PLANS D'ACCIÓ PER ALS TREBALLADORS APOSTÒLICS: PERFIL, FORMACIÓ I PROTOCOL PER ALS NOUS CANDIDATS

PERFIL DELS TREBALLADORS APOSTÒLICS

1. Justificació

L'equip de visió de la diòcesi entén el TA com un laic o laica que sent una crida especial a dedicar-se plenament al servei pastoral de les parròquies i de la diòcesi, i que hi respon amb generositat. Com a vocació eclesial, el TA estima l'Església, el Papa, el bisbe, els sacerdots i tot el poble fidel.

La seva dedicació pastoral principal serà la parròquia, tot i que alguns TAs puguin tenir certa dedicació també a la diòcesi. Aquests segons, com a mínim han de tenir la dedicació del 50% de la jornada al treball en la seva parròquia de referència.

Els TAs han de ser els primers a acollir la visió diocesana i la visió parroquial i a portar-la a terme a través de l'exercici del seu servei pastoral.

De manera ordinària, serà el rector qui proposi al bisbe el candidat a TA. Això facilitarà la bona relació entre rector i TA i ajudarà en el seu treball en equip i en comunitat.

En el supòsit que el candidat a TA sigui de fora de la diòcesi, serà el bisbe qui el presenti a un rector de la diòcesi. Aquest TA haurà de sumar-se al treball de renovació evangelitzadora de la parròquia on sigui assignat.

Es proposa que hi hagi un TA per Unitat Pastoral Parroquial.

2. Vocació i maduresa humana

Aquest apartat conté dos blocs: l'un referit als requisits vocacionals i l'altre, als requisits que informen sobre la maduresa humana del candidat.

2.1 Requisits vocacionals

- *Deixeble-missioner*, centrat en Crist i amb gran zel per l'evangelització.
- *Membre viu d'una comunitat parroquial*, sigui quina sigui la seva vocació laïcal (matrimoni, consagrat/ada). Per a les persones casades, serà necessària l'acceptació per escrit per part del cònjuge.
- *Testimoni de fe*. Persona que cuida la seva vida espiritual i que participa en aquelles activitats que l'ajuden a un major seguiment del Crist. Té acompanyament espiritualment.
- *Persona generosa amb el seu temps i treball*. Disposat/ada a donar la meitat del seu temps laboral al servei de l'Església i que accepta la fórmula laboral en la qual la meitat de treball és remunerat i l'altra meitat és gratuït.

2.2 Requisits sobre la maduresa humana

- Creador/a de "comunió" a la parròquia. Persona positiva i integradora.
 - Bon coneixement i control de si mateix/a.
 - Capacitat/ada per a saber-se relacionar amb qualsevol tipus de persones.
 - Capaç d'afrontar els conflictes amb serenor.
 - Capaç de dialogar i d'empatitzar.
 - Clares prioritats pastorals, sense defugir de les tasques més senzilles i ordinàries.
- Disposat/ada a treballar la seva autoestima, els seus dons i capacitats, essent conscient dels seus límits i defectes.
 - Demana perdó quan s'equivoca, aprèn dels errors, es reconcilia amb el passat i sap perdonar. És humil.
 - Sap demanar ajuda.

- Assertiu/va, expressa el que pensa amb respecte.
- Responsable, discret/a i generós/a.
- Gestiona bé el temps.
- Disposat/da, en cas necessari, a sotmetre's a una valoració psicològica i a treballar-se en els aspectes que li puguin ser més rellevants per al seu treball.

3. *Missió/visió*

“Líders cridats a col·laborar en la renovació evangelitzadora de les parròquies”.

4. *Perfil competencial*

4.1. *Requisits generals*

- Amb **experiència pastoral** com a col·laborador/a de la parròquia, de grups i/o d'activitats pastorals.
- Capacitats i qualitats personals que apunten al desenvolupament d'un **lideratge sa**: que acompanyi i serveixi els feligresos; que els ajudi a créixer, implicant-los en les necessitats de la parròquia a través de la descoberta dels seus dons i carismes; que fomenti la delegació de tasques i que promogui el discerniment i treball en equip.
- **Nivell bàsic d'eficàcia personal**:
- **Proactivitat**: iniciativa, creativitat i autonomia personal.
- **Autogovern**: disciplina, concentració i autocontrol.
- **Gestió personal**: del temps, de l'estrès i del risc.
- **Millora personal**: autocrítica, autoconeixement, aprenentatge.
- **Experiència de treball en equip**, mostrant-hi aptituds.
- Disposat/da a **cercar els recursos humans, econòmics i materials** necessaris per a l'autofinançament i el **funcionament de la seva Unitat Pastoral Parroquial**.

4.2 *Requisits específics*

- Necessari tenir assolides, a un nivell mitjà, les competències assenyalades en negreta, considerades *competències* específiques bàsiques per al desenvolupament de la tasca del TA.

- En cas de no estar prou ben assolides, es valoraran les qualitats i aptituds que té la persona per a poder-les assolir, fins al nivell mitjà, en un període curt de temps.

Competències estratègiques: referides a aquelles competències que estan orientades a assolir els resultats o els objectius marcats.

- **Gestió de recursos:** bona utilització dels recursos materials, econòmics i humans
- **Orientació a la feligresia:** capacitat de connectar amb els fidels i implicar-los en aquelles activitats parroquials necessàries per a la transformació de la parròquia.
- **Resolució de conflictes:** capacitat per a desactivar i resoldre conflictes i mitjançar entre les parts, afavorint la comunicació i el respecte mutu.

Competències intratègiques: referides a aquelles competències que faciliten el desenvolupament de les capacitats i el compromís dels col·laboradors.

- **Comunicació efectiva:** capacitat per comunicar amb claredat, sense generar males interpretacions, omissions o confusions.
- **Organització i planificació:** capacitat d'implementar els passos per a executar els objectius i compromisos.
- **Empatia:** capacitat que disposa interiorment a la comprensió dels altres perquè permet mirar amb els ulls de l'altre i pensar i sentir les coses des del seu punt de vista.
- **Delegació eficaç:** capacitat de confiar als col·laboradors responsabilitats, procurant que disposin de les habilitats per a la presa de decisions i els recursos necessaris per a assolir els objectius.
- **Treball en equip:** capacitat per fomentar un ambient de col·laboració, de comunicació i de confiança entre els membres de l'equip i d'estimular-los cap a l'assoliment d'objectius comuns.
- **Acompanyament pastoral:** capacitat d'ajudar els col·laboradors a descobrir les pròpies capacitats i competències pastorals i a desenvolupar-les.

FORMACIÓ PER ALS TREBALLADORS APOSTÒLICS

1r trienni (2020-2023)

Formació en visió/missió

- **Objectiu:** aprofundir els documents diocesans i altres documents del magisteri de l'Església en l'àmbit de l'evangelització, que afavoreixin un treball estratègic en la línia visió/missió d'una comunitat parroquial.
- **1r any:** jornada de formació sobre Fonaments evangelitzadors segons EG/Pla Pastoral.
- **2n any:** jornada de formació sobre Fonaments evangelitzadors segons EG/Aparecida.

Formació que faciliti conèixer el ser/perfil del TA

- **Objectiu:** dotar d'eines que permetin una millora del treball com a TA.
- **1r any:** jornada de presentació i treball del document del perfil del TA.

Formació en discipulat (deixebles missioners)

- **Objectiu:** garantir una formació teològica i pastoral que permeti aprofundir en el ministeri de la persona de Jesús, del seu exemple i de la seva doctrina.
- **1r any:** curs Nova Vida + jornada formativa d'aprofundiment teològic sobre el curs impartit. Curs Moisès + jornada formativa d'aprofundiment teològic sobre el curs impartit.
- **2n any:** curs Emmaús + jornada formativa d'aprofundiment teològic sobre el curs impartit. Curs Joan + jornada formativa d'aprofundiment teològic sobre el curs impartit.
- **3r any:** curs Nova Vida + jornada formativa d'aprofundiment teològic sobre el curs impartit. Curs Jesús en els 4 evangelis + jornada formativa d'aprofundiment teològic sobre el curs impartit.

Formació i capacició en lideratge

- **Objectiu:** dotar d'eines per a poder desenvolupar el treball encomanat, des d'un bon lideratge. Acompanyar processos de formació que portin a assumir la pròpia història i a sanar-la.

Formació en habilitats pastorals

- **Objectiu:** conèixer i aprofundir eines que facilitin una nova manera de fer en el desenvolupament de les tasques parroquials.
- **1r any:** jornades sobre gestió parroquial 1 (xarxes socials...).
- **2n any:** jornades sobre gestió parroquial 2 (celebracions en absència de prevere, litúrgia, ornaments...).
- **3r any:** jornades en competències individuals per a treballar en equip (empatia, comunicació, assertivitat).

Formació en acompanyament

- **Objectiu:** aprendre pautes per a un bon acompanyament espiritual/pastoral/grupal.
- **1r any:** cada TA ha de comptar amb un acompanyament pastoral des de l'inici de la contractació.
- **2n any:** jornada de formació bàsica (pautes per a un bon acompanyament: escola d'acompanyants jesuïtes). Jornada de formació en lideratge espiritual segons l'espiritualitat de sant Ignasi de Loiola o d'algun altre gran sant.

Formació en protecció de menors i adults vulnerables

- **Objectiu:** sensibilitzar i aportar consciència de la necessitat de formació en l'àmbit de la protecció de menors i adults vulnerables.
- **1r any:** jornada de formació amb la Lourdes Illan.
- **3r any:** sensibilització.

2n trienni (2023-2026)

Formació en discipulat (deixebles missioners)

- **Objectiu:** garantir una formació teològica i pastoral que permeti aprofundir en el ministeri de la persona de Jesús, del seu exemple i de la seva doctrina.
- **4t any:** curs Emmaús + jornada formativa d'aprofundiment teològic sobre el curs impartit. Curs Moisès + jornada formativa d'aprofundiment teològic sobre el curs impartit.
- **5è any:** curs Nova Vida + jornada formativa d'aprofundiment teològic sobre el curs impartit. Curs Història de la salvació + jornada formativa d'aprofundiment teològic sobre el curs impartit.
- **6è any:** curs Nova Vida + jornada formativa d'aprofundiment teològic sobre el curs impartit. Curs Feliços vosaltres + jornada formativa d'aprofundiment teològic sobre el curs impartit.

Formació i capacició en lideratge

- **Objectiu:** dotar d'eines per a poder desenvolupar el treball encomanat, des d'un bon lideratge. Acompanyar processos de formació que portin a assumir la pròpia història i a sanar-la.
- **4t any:** curs de competències estratègiques de lideratge i interpersonals.

Formació en habilitats pastorals

- **Objectiu:** conèixer i aprofundir eines que facilitin una nova manera de fer en el desenvolupament de les tasques parroquials.
- **6è any:** curs de predicadors (modalitat en línia).

Formació en acompanyament

- **Objectiu:** aprendre pautes per a un bon acompanyament espiritual/pastoral/grupal
- **6è any:** Jornada de formació en lideratge espiritual segons l'espiritualitat d'algun gran sant.

Formació en protecció de menors i adults vulnerables

- **Objectiu:** sensibilitzar i aportar consciència de la necessitat de formació en l'àmbit de la protecció de menors i adults vulnerables.
- **5è any:** Recordatori formatiu.

PROTOCOL PER A L'ADMISSIÓ DE NOUS CANDIDATS

El treballador apostòlic és de la diòcesi

El procediment es fa a través d'un rector, el qual recull la demanda del candidat.

1. Es rep la demanda d'un candidat/a per a treballador apostòlic.
2. La persona responsable de l'ACOLLIDA recollirà la demanda i procedirà a entrevistar-lo. En aquesta entrevista s'explicarà què és ser TA (es remet al perfil en general de TA i es detallarà què comporta aquesta tasca pastoral). La responsable d'acollida farà incís en la part vocacional. Després de l'entrevista, s'elaborarà un informe de caràcter confidencial i d'ús exclusivament intern. Si l'informe és favorable, el/la candidat/a passarà a la fase següent. Si no és favorable, la persona responsable de la comissió d'acollida ho informarà al Sr. Bisbe.
3. Si el/la candidat/a passa la primera fase, serà derivat/ada a la responsable de FORMACIÓ. En aquesta entrevista es valorarà la maduresa humana i l'adequació de la persona per a la tasca pastoral que caldrà portar a terme. S'elaborarà un segon informe i es farà arribar a la persona responsable de l'acollida. Si l'informe és favorable, continua el procés i es passa a la fase següent. Si l'informe no és favorable, la persona responsable de la comissió d'acollida ho informarà al Sr. Bisbe.
4. Si el procés de selecció avança, es procedirà a la valoració de les COMPE-TÈNCIES necessàries per al desenvolupament de la tasca. El/la candidat/a

serà derivat/da a la persona responsable del Servei en Lideratge per fer-ne la valoració en l'àmbit de les competències. S'elaborarà un tercer informe que es farà arribar a la persona responsable de l'acollida. Si aquest és favorable, el procés de selecció avança. Si l'informe no és favorable, la persona responsable de la comissió d'acollida ho informarà al Sr. Bisbe.

5. Amb totes les valoracions obtingudes en els tres informes anteriors, s'emetrà un INFORME CONCLUSIU que es farà arribar al Sr. Bisbe. Es valorarà l'informe rebut.
6. El Sr. Bisbe notificarà, al rector que ha presentat el TA, el resultat del procés de selecció.
7. Es comunicarà al/la candidat/a la decisió presa. Si el resultat és favorable, es procedirà a la seva contractació.

El treballador apostòlic és de fora la diòcesi

El procediment es fa directament a través de la demanda del candidat.

1. Es rep la demanda d'un candidat/a per a treballador apostòlic.
2. La persona responsable de l'ACOLLIDA recollirà la demanda del candidat/a i procedirà a entrevistar-lo. En aquesta entrevista s'explicarà què és ser TA (es remet al perfil en general de TA i es detalla què comporta aquesta tasca pastoral). La responsable d'acollida farà incís en la part vocacional. S'elaborarà un informe de caràcter confidencial i d'ús exclusivament intern. Si l'informe és favorable, el/la candidat/a passarà a la fase següent. Si no és favorable, la persona responsable de la comissió d'acollida ho informarà al Sr. Bisbe.
3. Si el/la candidat/a passa la primera fase, continuarà el procés de selecció i serà derivat/ada a la responsable de FORMACIÓ. En aquesta entrevista es valorarà la maduresa humana i l'adequació de la persona per a la tasca pastoral que caldrà dur a terme. S'elaborarà un segon informe i es

farà arribar a la responsable d'acollida. Si l'informe és favorable, continua el procés i es passarà a la fase següent. Si l'informe no és favorable, la persona responsable de la comissió d'acollida ho informarà al Sr. Bisbe.

4. Si el/la candidat/a passa la segona fase, es procedirà a la valoració de les **COMPETÈNCIES** necessàries per al desenvolupament de la tasca. El/la candidat/a serà derivat/da a la persona responsable del Servei en Lideratge per fer-ne la valoració en l'àmbit de les competències. S'elaborarà un tercer informe que es farà arribar a la responsable d'acollida. Si aquest és favorable, el procés de selecció avança. Si l'informe no és favorable, la persona responsable de la comissió d'acollida ho informarà al Sr. Bisbe.
5. Amb totes les valoracions obtingudes en els tres informes anteriors, s'emetrà un **INFORME CONCLUSIU** que es farà arribar al Sr. Bisbe. Es valorarà l'informe rebut.
6. Si el procés avança, el Sr. Bisbe presentarà el/la candidat/a al rector de la parròquia, en clau de visió diocesana, que hagi sol·licitat un TA.
7. Si el rector accepta el/la candidat/a, es procedirà a la seva contractació.

Consell d'Assumptes Econòmics

17a Reunió (12/11/2020)

El dia 12 de novembre, el Consell d'Assumptes Econòmics es va reunir per primera vegada de forma telemàtica davant la situació actual de pandèmia. Durant la reunió es van tractar diferents punts seguint l'ordre del dia establert.

Es va parlar de diversos temes relacionats amb la cessió d'alguns béns de titularitat parroquial que han presentat algunes parròquies de la diòcesi i els seus possibles usos, conforme al que estableix la normativa. També es va portar a consideració del Consell un conveni de cessió d'alguns espais del monestir de Sant Llorenç de Morunys per tal d'acollir definitivament el Museu de la Vall de Lord.

Col·legi de Consultors

20a Reunió (12/11/2020)

El dia 12 de novembre el Col·legi de Consultors, reunit de forma telemàtica, va tractar diverses qüestions.

Aquesta reunió va anar encarada especialment a temes vinculats als béns immobles de les parròquies i algunes cessions de béns de titularitat parroquial que han presentat, així com dels seus possibles usos, conforme al que estableix la normativa. En un últim punt es va tractar el conveni de cessió d'alguns espais del monestir de Sant Llorenç de Morunys per tal acollir el Museu de la Vall de Lord en aquestes dependències.

Secretaria General

NOMENAMENTS

El Sr. Bisbe ha signat els següents nomenaments:

- Mn. Lluís Ruiz i Brichs, rector de la parròquia de Santa Maria de Guixers.
- Mn. Marc Majà i Guiu, consiliari de la Comissió diocesana de Discipulat.
- Mn. Marc Majà i Guiu i Sr. Antoni Cid i Briansó, renovació de membres de l'Obra Diocesana de Formació Professional.
- Mn. Jaume Prat i Borràs, delegat de la Comissió diocesana Justícia i Pau de Solsona.
- Sra. Teresa Gené i Camps, renovació de delegada diocesana d'Ensenyament.
- Sra. Júlia Ayala i Vilardell, renovació de delegada diocesana de Mitjans de Comunicació Social.
- Sr. Marc Trulls i Noguera i Sr. Josep Marginet i Barniol, renovació de membres del patronat de la Fundació Mare de Déu de Lurdes de la Nou.
- Sra. Helena Tarragó i Vila i Sr. Miquel Ventura i Sitges, membres de la Comissió diocesana de Discipulat.

- Sr. Carles Freixes i Codina, director del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona.

- Sra. Lúdia Fàbregas i Solé, directora tècnica del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona.

- Sra. Alba Caparrós i Solà, membre de la Delegació Diocesana de Joventut.

- Sra. Concepció Medina i Molina, responsable del Projecte Raquel al bisbat de Solsona.

- Sra. Vanessa Paola Artiaga i Garcia, membre de la Delegació Diocesana de Mitjans de Comunicació Social.

Seminari Major

Inici del curs 2020-2021

El setembre del 2020 comença el curs 2020-2021 del Seminari Diocesà amb nou rector, Mn. Marc Majà, i 6 seminaristes: 5 provinents del darrer curs –Cesc Domènech, José Francisco (Josetxu) Santos, Rubén Bonsfills, Rui Jorge (Jordi) Marques, Jakub (Jacob) Budz– més la nova incorporació d'en Gabriel Sanabria, de Berga. Cadascun segueix el seu propi recorregut de formació marcat pel pla d'estudis i les necessitats formatives i personals: en Cesc, Josetxu, Rubén i Jacob cursen els seus respectius estudis de filosofia i teologia des del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya (SMI) a Barcelona; en Gabriel, instal·lat al Seminari de Solsona, cursa 1r de batxillerat a l'Escola Arrels de Solsona i en Jordi fa un curs d'immersió i experiència pastoral a la UPP de Súrria.

Inauguració del curs al Seminari Major Interdiocesà

El dijous 8 d'octubre va tenir lloc la ja tradicional inauguració de curs al Seminari Major Interdiocesà, celebració presidida per l'arquebisbe metropolità de Tarragona, Mons. Joan Planelles, i que va comptar amb la presència dels bisbes de les diòcesis que integren el SMI i dels respectius rectors dels seminaris d'aquestes. L'acte consistí en el res solemne de les vespres, els parlaments del rector, de l'arquebisbe metropolità i l'arquebisbe delegat, la presentació dels nous seminaristes, i es va concloure amb un sopar festiu.

L'endemà al matí hi va haver la inauguració del curs acadèmic 2020-2021 a l'Ateneu Universitari Sant Pacià que també va comptar amb la presència dels bisbes i els seminaristes.

Ritme d'estudis

Els seminaristes del SMI van assistir a classes presencials a l'Ateneu Universitari Sant Pacià fins al dia 15 d'octubre, quan entraren en vigor les restriccions contra la pandèmia de la Covid-19 de la Generalitat de Catalunya que alteraren la modalitat presencial de les classes. D'aleshores ençà els seminaristes van seguir les classes pel mètode telemàtic, normalment des del SMI, llevat d'algunes setmanes en què la situació epidemiològica i les seves consegüents restriccions i alteracions tècniques van impossibilitar l'estada al Seminari Interdiocesà (durant aquelles setmanes els seminaristes van fer vida al Seminari de Solsona).

Convivència i activitats conjuntes

Els caps de setmana, per als seminaristes (excepte en Cesc que fa vida al santuari de Lord i en Jordi que està a la parròquia de Súrria), s'alternen entre la convivència al Seminari de Solsona i l'estada als respectius domicilis particulars. Entre altres, és destacable el bon tracte i l'activitat conjunta entre els mossens jubilats i els seminaristes durant els caps de setmana passats a Solsona: sortides conjuntes, celebracions, projecció de films, etc.

També durant aquests mesos hi ha hagut lloc per a alguna trobada extraordinària de tots els seminaristes: una visita a la cova de Sant Ignasi de Manresa, dues trobades amb el senyor bisbe i la participació en les trobades vocacionals (el mes d'octubre de manera presencial i els mesos de novembre i desembre de manera virtual). També durant el mes de desembre els seminaristes han continuat treballant en el projecte d'acompanyament dels benefactors del Seminari tot escrivint i enviant una postal de Nadal a cadascun d'ells.

Dia del Seminari

Enguany, per causes globalment conegudes, no es va poder celebrar el dia del Seminari per Sant Josep com és costum, és per això que es va decidir traslladar la diada per la festa de la Immaculada Concepció. Els seminaristes van celebrar el dia del Seminari recurrent, durant el matí, algunes de les parròquies de la diòcesi (Súrria, Sant Llorenç de Morunys, Solsona, Balsareny, l'Ametlla de Merola,

Vilada, la Nou de Berguedà, Avià, Berga, Bagà i la Pobla de Lillet), tot donant-se a conèixer i demanant la col·laboració. Aquella mateixa tarda es va fer una petita sortida amb els mossens de la residència sacerdotal a la capella de Santa Àgata (Clariana de Cardener) i més tard es va dur a terme la trobada vocacional prevista per al mes de desembre.

Ordenació episcopal de Mons. Javier Vilanova

A principis del mes d'octubre es va fer públic el nomenament episcopal de Mn. Javier Vilanova, el fins aleshores rector del Seminari Major Interdiocesà (2018-2020). Cinc dels sis seminaristes, acompanyats del senyor bisbe i del rector diocesà, van assistir a l'ordenació episcopal de Mons. Vilanova a la Sagrada Família de Barcelona, el diumenge 20 de desembre.

Canvi de rector al SMI

Arran del nomenament de Mons. Javier Vilanova com a bisbe auxiliar de Barcelona, el dia 23 d'octubre es va fer públic el nomenament del nou rector per al Seminari Major Interdiocesà de Catalunya: Mn. Armand Puig i Tàrrach, natural de l'arxidiòcesi de Tarragona i rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, centre acadèmic on estudien els seminaristes. Cal remarcar que Mn. Puig va exercir el càrrec de vicerector del SMI entre els anys 1988-1997.

El nou rector va prendre relleu del seu càrrec el divendres 13 de novembre, de manera telemàtica, en una reunió en la qual foren presents els seminaristes, l'equip formador del SMI, el rector sortint Mons. Vilanova i el bisbe delegat Joan-Enric Vives.

Patrimoni

INAUGURACIÓ DE LA 1A FASE DE LES OBRES DE RESTAURACIÓ DE L'ESGLÉSIA DE L'ESPÀ

Com ja va sortir publicat en el darrer Butlletí, el Sr. Bisbe i alguns seminaristes van col·laborar, durant el mes d'agost, en les obres de restauració de l'església de l'Espà.

El dia 20 de setembre, els mateixos seminaristes, acompanyats del seu nou rector i també nou vicari general, Mn. Marc Majà, van participar en la festa major d'aquest llogaret, en honor a sant Andreu, on també va estar present Mn. Miquel Farràs. En aquest mateix dia ben assenyalat s'inaugurà la primera fase de les obres en les quals van participar durant l'estiu.

En acabar l'eucaristia es van llegir unes paraules d'explicació de les obres i del treball fet i també d'agraïment a l'Ajuntament i a la parròquia.

FINALITZA LA 3A FASE DE REHABILITACIÓ DEL MONESTIR DE SANT LLORENÇ DE MORUNYS

Es va finalitzar la tercera fase de les obres de restauració del monestir de Sant Llorenç de Morunys, promoguda pels Departaments de Cultura i Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Sant Llorenç de Morunys i el bisbat de Solsona.

La intervenció es va centrar principalment en la rehabilitació dels edificis de la Casa Prioral, Cal Morrut i les capelles que donen al claustre.

La zona noble que correspon a la planta baixa i primera de la Casa Prioral i les capelles del claustre es destinaran a Museu de la Vall de Lord. En l'annex de Cal Morrut s'ubicarà l'arxiu històric, les dependències de direcció i estudi del museu i el nucli de comunicacions verticals.

La planta segona de la Casa Prioral es destinarà a dependències parroquials. El claustre actua com un element vertebrador del conjunt del monestir, donant accés al museu, arxiu i unint les diverses dependències de la paròquia.

Les obres s'han centrat a aturar el procés de degradació de l'edifici tot consolidant les parts deteriorades. S'han restaurat els paraments verticals i horitzontals originals, millorant les seves condicions d'aïllament, i s'han fet noves divisions de distribució i instal·lacions a la planta segona de la Casa Prioral.

FINALITZA LA RESTAURACIÓ DEL CIMBORI DE SANTA MARIA DE L'ALBA DE TÀRREGA

El mes de desembre, després de cinc mesos, van finalitzar les obres de la restauració del monumental cimbori de l'església parroquial de Santa Maria de l'Alba de Tàrrega, un dels exemplars més destacats de l'estil barroc classicista, degut al tracista del segle XVII Fra. Josep de la Concepció.

Aquesta intervenció, iniciada el passat 4 d'agost, s'ha donat per acabada amb la retirada de les grans bastides que encerclaven l'emblemàtic cimbori. Les obres s'han centrat en la impermeabilització de l'estructura per solucionar problemes de greus patologies que provocaven filtracions d'aigües pluvials amb molts danys al conjunt i les seves pintures. Així mateix, s'ha dut a terme el sanejament de les façanes associades, el canvi i reforç de bigues de l'estructura de fusta, a més de la reposició de teules. S'han col·locat uns dos-cents careners ceràmics vidriats de color verd als vuit vessants del cimbori, recuperant així l'aspecte original del segle

XVII. El penell ha estat restaurat pel Museu Tàrrega Urgell i s'han netejat els vuit grans vitralls del 1984. Operaris especialitzats han eliminat vegetació de les parets del campanar, a destacar una petita figuera les arrels de la qual podrien ocasionar amb el temps uns danys perillosos a l'estructura de la torre.

La rehabilitació del cimbori ha estat finançada per l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural (OSIC) del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, el bisbat de Solsona, la parròquia de Tàrrega i l'Ajuntament de Tàrrega, que s'ha encarregat de tramitar i dirigir les obres. L'execució del projecte s'ha emmarcat dins el Pla Director de preservació de l'església parroquial de Santa Maria de l'Alba, monument declarat Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN).

OBRES DE RESTAURACIÓ DE L'ESGLÉSIA DEL PALAU D'ANGLESOLA

Durant els dies de Nadal, la parròquia del Palau d'Anglesola va repartir un fullet en el qual s'explicava com s'estan duent a terme les obres de rehabilitació de l'església parroquial després de l'esfondrament de fa més d'un any.

Juntament amb la Comissió de Patrimoni del bisbat, els tècnics del Consell Comarcal i els serveis territorials de la Generalitat van elaborar un projecte dividit en quatre fases. Van haver, també, de cercar finançament de diferents àmbits i expliquen amb detall tots els diners aconseguits i els que encara manquen. En l'esmentat fullet, que es pot veure a la web del bisbat, també expliquen què han fet durant tot aquest temps, agraeixen la col·laboració de tothom i continuen demanant ajuda a través d'un número de compte bancari.

Notícies de la diòcesi

ACTIVITATS DE LA DELEGACIÓ DE JOVENTUT

El dia 5 de setembre, els joves es van trobar en l'activitat d'inici de curs que havia de ser de tres dies, però davant de la situació d'incertesa causada per la Covid-19, l'equip organitzatiu va decidir fer una trobada d'un sol dia, a Cervera. Hi va haver tres xerrades que van anar rotant pels tres grups de convivència de 10 persones cadascun. Les tres xerrades les van fer: el Miquel Ventura, delegat, que va presentar el curs i les activitats previstes, l'Alba Caparrós que va parlar del sentit i la importància dels propòsits, i la Bruna Medina, jove de Castelladral de 21 anys que en el darrer mes s'ha casat i va parlar-los de la vocació cristiana al matrimoni. Van acabar amb la celebració de l'eucaristia a l'església de Sant Antoni de Cervera, que va presidir Mn. Xavier Romero. Alguns joves després van anar fins a Tàrrega a la Worshipnight.

El dia 10 d'octubre, els joves del bisbat es van reunir a Cervera en el primer Route to God del curs, en el qual treballaran l'evangeli del cec Bartimeu. Mn. Marc Majà, consiliari de la Delegació de Joventut, va fer una xerrada sobre com és el món que ens envolta i què hi té a dir el Senyor i l'Església en tot això, i la Berta Codina, jove de la parròquia de Solsona, va oferir el seu testimoni. Van acabar la trobada amb la celebració de l'eucaristia a l'església de Sant Agustí i després de sopar, adorant el Senyor, a l'església de Sant Antoni.

El dia 14 de novembre, més d'una cinquantena de joves, adaptant-se a la situació de l'estat d'alarma, es van trobar telemàticament a través de la plataforma "Zoom". El Route to God va tenir quatre parts: una estona distesa de compartir; una segona part sobre la Paraula de Déu, meditada per Mn. Marc Majà; una tercera de testimoni de vida cristiana; i, per acabar, una estona d'adoració al Santíssim.

El dia 5 de desembre va tenir lloc el tercer Route to God del curs, un altre cop de manera telemàtica. Una xerrada de Mn. Marc, un testimoni vital i una estona amb el Santíssim és el que van compartir una quarantena de joves del bisbat.

El dia 30 de desembre els joves van fer unencontre virtual, ja que enguany no han pogut pelegrinar com sempre fan per aquestes dates. En un ambient distès i de fraternitat, es van trobar per acomiadar l'any 2020 i mirar amb esperança i plena convicció l'any 2021. Van compartir una xerrada de Mn. Marc Majà, la presència de Mn. Abel Trulls i la xerrada d'en Pol Navarro, jove de la parròquia de Berga, sobre el grup de "Només per Avui".

ACTIVITATS DE LA DELEGACIÓ DE VOCACIONS

Durant aquests mesos de l'últim quadrimestre s'han dut a terme un parell de trobades vocacionals. La primera va reunir una bona colla d'infants i d'adolescents de les nostres parròquies, els quals es van trobar, al parc de Sant Eloi de Tàrraga, amb els seminaristes majors: Josetxu, Cesc, Jacob, Rubén, Gabriel i alguns catequistes. Els van acompanyar Mn. Marc Majà, delegat de vocacions, i Mn. Teodor Lambal, de Mollerussa. També van rebre la visita del rector de Tàrraga. Durant la tarda van tenir una estona per conèixer-se, un temps per jugar, una altra estona per veure una petita representació teatral catequètica i, finalment, van acabar amb una estona de pregària a l'ermita de Sant Eloi de Tàrraga. La trobada va girar al voltant de la paràbola de la casa sobre la roca (Mt 7, 24-27).

La segona trobada va tenir lloc a Solsona, allà van fer un petit pelegrinatge fins al santuari de la Mare de Déu del Miracle. L'Evangeli del dia, una petita conversa sobre el camí que els Mags d'Orient van recórrer fins a arribar al portal de Betlem, el res del rosari i la celebració de l'eucaristia, el bon humor i un pas darrere l'altre van marcar el dia de convivència.

CELEBRACIÓ DELS SAGRAMENTS DE LA INICIACIÓ CRISTIANA D'UN ADULT

El primer cap de setmana del mes de setembre, la parròquia de Vilanova de Bellpuig va estar de festa. El divendres dia 4, al matí, se celebrà la missa en honor a la Mare de Déu del Lliri i el dissabte dia 5, al matí, tot celebrant la memòria dels sants màrtirs Honest, Prudència, Fortunata i Victòria, patrons del poble, quatre joves van rebre el sagrament de la confirmació de mans del Sr. Bisbe.

Cal destacar que el mateix dissabte dia 5, en aquest cas al vespre i a la parròquia de Bellpuig, el Sr. Bisbe va batejar, confirmar i donar la primera comunió a un jove de 25 anys. No és habitual que un adult rebí els tres sagraments de la iniciació cristiana, per tant, va ser un gran goig.

FESTA MAJOR DE SOLSONA EN HONOR A LA MARE DE DÉU DEL CLAUSTRE

El dia 7 de setembre va començar la Festa Major de Solsona amb el Cant de la Salve a la capella del Claustre, interpretat per l'Orfeó Nova Solsona i presidit pel Sr. Bisbe.

L'endemà, dia 8 de setembre, va tenir lloc, a les 9 del matí, una missa cantada per l'Escolania i la Capella de Música de la Mare de Déu del Claustre, presidida per Mn. Josep M. Besora i amb homilia a càrrec de Mn. Enric Bartrina. A les 11 del matí hi hagué la missa concelebrada a la catedral presidida pel Sr. Bisbe, acompanyat del capítol catedral i amb assistència dels priors dels quatre castells, l'alcalde de la ciutat i altres autoritats. A la tarda, a la catedral, va tenir lloc l'Homenatge a la Mare de Déu del Claustre amb l'ofrena floral i el ball de l'Àliga. La part musical anà a càrrec de l'Escolania, la Capella de Música de la Mare de Déu del Claustre i la Cobla Juvenil Ciutat de Solsona.

El dia 9 de setembre, al matí, es va celebrar missa cantada per l'Escolania i la Capella de Música de la Mare de Déu del Claustre, presidida per Mons. Valentí Miserachs. A les 11 del matí, la missa concelebrada a la catedral presidida pel Sr. Bisbe, acompanyat del capítol catedral.

FESTA MAJOR DE CARDONA EN HONOR A LA MARE DE DÉU DEL PATROCINI

El dia 14 de setembre, a les 12 del migdia, va tenir lloc l'ofici solemne en honor a la Mare de Déu del Patrocini a l'església de Sant Miquel i Sant Vicenç de Cardona. La missa fou presidida pel bisbe de Solsona i concelebrada pels mossens de Cardona, mossens veïns i altres convidats.

La celebració comptà amb la presència de l'alcalde, Ferran Estruch, membres del consistori i la Confraria de la Mare de Déu del Patrocini. La Coral Cardonina va donar solemnitat a l'eucaristia, que fou seguida per molts fidels.

La Confraria de la Mare de Déu del Patrocini va tenir cura en tot moment de seguir les mesures d'aforament i sanitàries a causa de la COVID-19. En acabar, es va dur a terme el ball de l'Àliga i el cant dels goigs a la Mare de Déu del Patrocini.

GUIA PER A UNA VISITA PASTORAL AL MUSEU DIOCESÀ I COMARCAL DE SOLSONA

El dia 5 de setembre, dins els actes de la Festa Major de Solsona, va tenir lloc la presentació de la "Guia per a una visita pastoral al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona".

Tenint en compte que en les actuals circumstàncies l'aforament al Museu es trobava limitat, i que la demanda va superar aquest aforament, es va optar per realitzar la presentació d'aquest nou recurs i la visita guiada posterior en dues visites diferents.

El públic assistent va gaudir de les explicacions que va realitzar l'Elisenda Almirall, tècnica del Departament de Patrimoni del bisbat de Sant Feliu de Llobregat i autora dels continguts, la qual va portar a terme aquestes visites.

La Guia, ja disponible a la recepció del Museu, permet una visita autònoma a una acurada selecció d'obres i pretén ser una nova porta dins l'obertura del Museu

acomplint amb l'objectiu de la institució de fomentar els valors socials, culturals i espirituals que encarnen els béns patrimonials que custodia. Els grups interessats en les visites guiades d'aquest nou recurs de difusió poden contactar directament amb el Museu.

ASSEMBLEA GENERAL ANUAL DE CÀRITAS DIOCESANA DE SOLSONA

El dia 17 d'octubre, Càritas diocesana de Solsona va celebrar la seva assemblea general anual. A conseqüència de la pandèmia provocada per la Covid-19, es feu a la sala gran del Seminari de Solsona, guardant totes les mesures de seguretat establertes pel PROCICAT i limitant l'assistència només a directors o presidents de cadascuna de les Càritas parroquials organitzades de la diòcesi, algunes d'elles amb vot delegat per evitar l'assistència de més persones.

Va presidir l'assemblea el Sr. Bisbe, Xavier Novell, acompanyat del director, Sr. Joan Elias, el delegat, Sr. Antoni Cid, la secretària, Sra. Roser Rubinat, i el vocal de comunicació, Sr. Josep Maria Castelló.

A l'inici de l'assemblea, Antoni Cid –delegat diocesà de Càritas–, ens feu una introducció sobre un fragment de l'Evangeli de sant Lluç per invitar-nos a la pregària comunitària del parenostre. Tot seguit, el Sr. Bisbe Xavier Novell donà la benvinguda als assistents en aquesta assemblea estranya, mancada de tantes persones de la diòcesi que estimen Càritas i per les quals aquest dia és motiu de salutacions i intercanvi d'alegries i esperances. Malauradament aquest any no fou així.

Seguint la seva intervenció, el Sr. Bisbe va exposar la situació que aquesta pandèmia ha creat, les conseqüències de sofriment, econòmiques i morals que la societat pateix i va convidar a posar la màxima imaginació possible per pal·liar els efectes d'aquest virus a la comunitat, famílies i persones vulnerables. També va fer evident que, només començar el confinament, va decidir tornar a obrir el Pla d'Ajuda Social i reactivar-lo. Va acabar la seva intervenció invocant la importància de la Fe en Jesús: “Nosaltres perseguim la restauració de la persona. Només serà possible si se senten estimats amb l'amor de Jesús”.

El Sr. Joan Elías, president de Càritas diocesana de Solsona, feu una salutació als assistents i a les Càritas que representen, amb un profund sentiment de gratitud, significant que el confinament ens ha ensenyat que podem seguir atenent persones en les circumstàncies més difícils que se'ns presentin, la pandèmia de la Covid-19 ens ho ha demostrat. S'ha fet treball d'atenció i seguiment per telèfon, o via WhatsApp, s'han fet reunions virtuals, formació telemàtica i suport escolar, tot això sense haver-ho planificat i amb la resposta immediata que requeria cada situació seguint sempre les indicacions de les autoritats sanitàries: "Si sabem aprofitar aquesta experiència, segur que ha de repercutir en el nostre treball d'apoderament per poder ampliar el nostre camp d'acció". Va finalitzar encoratjant a seguir treballant per encarar un futur cada dia més canviant i que requereix respostes ràpides i efectives a les necessitats de les famílies dependents que, com podem comprovar, cada dia en tenen més.

La secretària, Sra. Roser Rubinat, feu la lectura de l'acta de la passada assemblea, celebrada el 25 de maig de 2019 a Cardona, que fou aprovada per unanimitat. Seguí exposant els comptes de l'any 2019 que es tanca amb un resultat negatiu de 7.055,75 euros. Fa molts anys que Càritas diocesana no presentava un resultat negatiu i el d'aquest any ha estat a conseqüència de la baixa considerable en l'ingrés de la col·lecta de Corpus i també dels donatius. Exposà els moviments dels Fons Solidari Diocesà i del Pla d'Ajuda Social i presentà el pressupost per a l'any 2020, amb un total d'ingressos i despeses per import de 558.800 euros.

Un apartat important de l'assemblea és la presentació de la Memòria Diocesana, aquesta correspon a l'any 2019, ja que és una mostra gràfica i visible de les activitats portades a terme per les 22 Càritas parroquials i la Càritas diocesana. La memòria posa de manifest les activitats i resultats dels diferents programes: Àrea Social, Necessitats Bàsiques, programa Acollida i Acompanyament, programa Gent Gran, Inserció Social i Laboral. El total de persones ateses ha estat de 5.822. El perfil de les persones ateses coincideix amb un 51% dones, un 53% busca feina, el 63% viu en habitatge de lloguer, un 45% són famílies amb fills i un 50% són de nacionalitat espanyola, tot això ben exposat amb gràfics i fotografies de cada activitat.

L'any 2020 i el començament del 2021 han estat i seran difícils per a les Càritas. La pandèmia de la Covid-19 ha tingut rebrots i ha obligat a aplicar les

mesures de confinament amb el consegüent tancament d'empreses i destrucció de llocs de treball, i confinament d'estudiants a les llars, cosa que obliga els pares a fer un doble esforç de recursos, convivència i despesa. A Càritas es mantenen les portes obertes i l'esperit d'acollida amb tot el que aquest panorama comporta. Es demana la comprensió de tots, voluntariat i ajuda econòmica. Esperen que amb l'ajuda de tots se superarà la crisi. Si la situació ho permet, la propera assemblea es farà a Mollerussa.

RODA DE PREMSA PER PRESENTAR L'ESTAT ACTUAL DE LA RESTAURACIÓ DE L'ORGUE DE LA CATEDRAL DE SOLSONA

El dia 10 de novembre va tenir lloc, al peu de l'orgue de la catedral de Solsona, una roda de premsa per donar a conèixer l'estat actual i les fases futures del procés de restauració de l'orgue de la catedral de Solsona. Aquest acte va coincidir amb la celebració dels 857 anys de la dedicació de la catedral de Solsona.

Aquesta roda de premsa, en la qual es van aplegar diversos mitjans de comunicació, va començar amb una breu presentació del Sr. Ramon Segué, membre de la Comissió de l'Orgue. Seguidament, Mn. Lluís Grifell, president i degà del capítol catedral, va explicar la història de l'orgue des que es va construir el primer instrument, que fou cremat per la Guerra del Francès, fins a la construcció de l'orgue actual. També va explicar els elements que formen part de l'orgue, com ara la sala de manxes, la consola i la part superior. Va continuar parlant del procés de restauració: la 1a fase iniciada l'octubre de 2019 i que ja està enllestida, que va consistir a restaurar els secrets, les manxes i els tubs de fusta; la 2a fase que ha començat aquest novembre i és la restauració del moble neoclàssic; i la 3a fase, centrada en els tubs metàl·lics, els teclats i la col·locació del nou pedaler.

A continuació va ser el torn de la Sra. Claustre Augé, restauradora de l'empresa Kreit-restauro, que va explicar l'estat actual del moble com ara: enfosquiment i ennegriment, pols, brutícia, elements decoratius molt gastats, ratllades, cops, peces fragmentades i algun atac de xilòfags. Després va comunicar com està sent la intervenció de la restauració del moble: desinsectació, tractament d'anòxia

d'alguns elements al CRBMC, neteja de la policromia i daurats, i eliminació de resines, entre d'altres.

Per acabar, Mn. Lluís Grifell va presentar l'estat de comptes, comentant que el cost total de la restauració és de 671.543,01 €. De moment, entre aportacions de particular, empreses, entitats eclesiàstiques (mitra, bisbat, capítol) i Generalitat (CRBMC), i amb subvencions concedides pel Dep. de Cultura de la Generalitat, el bisbat de Solsona, la Diputació de Lleida, l'Obra Social La Caixa, la Generalitat (CRBMC), l'Ajuntament de Solsona i el Consell Comarcal del Solsonès, s'han aconseguit 587.905,51 €. Queda pendent de finançar la quantitat de 83.637,50 € que esperen poder aconseguir.

RECÉS D'ADVENT PER A CAPELLANS

El dia 30 de novembre, festa de St. Andreu Apòstol, va tenir lloc al Seminari de Solsona l'habitual recés d'Advent per a preveres. Enguany, la trobada, pròpia d'aquestes dates per als sacerdots de la diòcesi, va tenir dues característiques principals.

D'una banda, pel predicador del recés, que va ser l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Joan Planellas, que per primera vegada visitava formalment el nostre bisbat des del seu nomenament com a ordinari de la nostra Església primada. D'altra banda, per les mesures vigents en tot el que es realitza durant aquest temps de pandèmia.

Les xerrades del recés van girar al voltant de la mirada d'esperança, que precisament el temps d'Advent ens brinda, sobre la situació del nostre món (travessat pel flagell del coronavirus) i sobre la nostra Església, en particular a la llum del 25è aniversari del Concili Provincial Tarraconense.

Una jornada senzilla però significativa de trobament i de pregària en comú per part dels nostres mossens.

VISITA PASTORAL DEL SR. BISBE

A LES UNITATS PASTORALS PARROQUIALS DE SOLSONA I CARDONA

Durant el darrer quadrimestre de l'any 2020, el Sr. Bisbe va anar completant la visita pastoral de les unitats pastorals parroquials de Solsona i Cardona.

Va presidir els oficis de la Festa Major de Solsona i de la de Cardona, la primera quinzena de setembre, recordant, especialment en aquesta darrera, tot allò que hi va compartir durant els mesos que en va tenir cura. Poc després, el dia 20 de setembre, va presidir les confirmacions a la catedral de Solsona. Així es completaven les celebracions principals de la visita pastoral a la capital de la diòcesi.

El dia 11 d'octubre va presidir la missa de la visita pastoral a la parròquia de Peracamps, al temple parroquial d'Hostal Nou. Com tota la resta, fou una celebració amb els habituals de l'eucaristia dominical. El Sr. Bisbe va remarcar la voluntat de tocar la realitat sense maquillatges i animar els fidels reals de les comunitats a ser motor de conversió pastoral i missionera.

El dia 24 d'octubre es va completar la visita a la parròquia de Cardona, amb la celebració de les confirmacions. En aquesta ocasió, el Sr. Bisbe hi va enviar el vicari general, ja que ell estava autoconfinat preventivament per contacte estret amb un positiu de Covid-19. Pocs dies després es va confirmar i fer públic que el mateix prelat s'havia contagiat.

El dia 21 de novembre, va celebrar l'eucaristia dominical a la parròquia de Brics. A més de saludar els feligresos, va poder visitar la rectoria i es va alegrar de conèixer el seu bon estat i la cura que en tenen els llogaters.

El dia 12 de desembre, va visitar la parròquia de la Coma. Fou una bona ocasió per a un encontre orant i fratern amb la petita comunitat de fidels de l'alt Solsonès.

El dia 19 de desembre, fou el torn de la Coromina. Hi va haver una bonica assemblea eucarística, tot i que és una comunitat que ha patit molt severament la reducció de fidels a causa de la pandèmia.

Aquest quadrimestre, el Sr. Bisbe no va poder cloure la visita pastoral a cap d'aquestes dues unitats per causa del contagi de Covid-19 i per la cura pastoral que durant dos mesos va tenir de la unitat pastoral parroquial de Navàs.

A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE BAGÀ

Del 23 d'agost al 4 de setembre, el Sr. Bisbe, en el marc de la convivència estival del Seminari Major, va establir-se a la rectoria de Gósol i va dirigir l'inici de la restauració de l'església parroquial de l'Espà.

Les necessitats pastorals del rector de Bagà feren que, durant aquells quinze dies, el Sr. Bisbe visités la major part de parròquies de la unitat pastoral parroquial, per la qual cosa va determinar que aquelles visites fossin l'inici de la visita pastoral.

Així, doncs, va visitar la parròquia de l'Espà no només a causa de la restauració del temple, sinó també gràcies al contacte dels fidels i veïns, de la visita a la rectoria i de la relació amb els llogaters. Va promoure també la inauguració de les obres, tot i que va enviar-hi el vicari general i nou rector del Seminari a presidir-la en el marc de la Festa Major, enguany el dia 20 de setembre.

També va visitar la parròquia de Saldes. Hi va celebrar la missa de la Festa Major, unes exèquies i va visitar les obres del santuari de Gresolet. Tot va tenir lloc durant la darrera setmana d'agost. A Gresolet va alegrar-se de la consecució, després d'un llarg treball, del finançament necessari. També de l'acord amb l'estada per alliberar l'hostatgeria.

Va celebrar l'eucaristia dominical a les parròquies de Vallcebre i de Maçaners el dissabte dia 29 d'agost i va animar els fidels a donar-se suport els uns als altres per tal de preservar l'eucaristia cada setmana en el conjunt dels pobles dels peus del Pedraforca.

El dia 30 d'agost, va presidir l'eucaristia al santuari de Paller i a la parròquia de Bagà. Va comprovar la devoció a la Mare de Déu, ja que assistí a missa de 9 h amb un bon grup de fidels, molts dels quals van arribar a peu.

El dia 4 de setembre, va participar en la reunió del grup motor de la parròquia de Bagà. De fet, l'encontre que hi va tenir seguí la dinàmica dels encontres comunitaris de l'actual visita pastoral: temps de pregària, d'ensenyament, de celebració de l'eucaristia i d'àpat fratern.

A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE TÀRREGA

El dia 13 de setembre, el Sr. Bisbe va començar la visita pastoral a la Unitat Pastoral Parroquial de Tàrrega. Fou presidint l'eucaristia a la parròquia d'Anglesola. El diumenge 27 de setembre, ho feu a Verdú. En aquestes parròquies i en la resta d'agrupades, va convidar els fidels a participar en l'encontre diari que s'estava organitzant amb vista a la setmana de la visita pastoral de Tàrrega.

El dia 30 de setembre, va participar en la reunió de l'equip de visió, amb el qual va tractar sobre el nou format de visita pastoral i va concretar les característiques de les trobades amb la comunitat durant la setmana principal de la visita. També va valorar les altres visites que convenia realitzar durant aquells dies.

El diumenge dia 4 d'octubre, el Sr. Bisbe va visitar la parròquia del Talladell i la de Vilagrassa. En ambdues va presidir l'eucaristia i va saludar tots els fidels.

La setmana del 13 al 18 d'octubre va tenir lloc, a Tàrrega, la setmana de la visita pastoral. Cada dia, de dilluns a divendres, al temple parroquial, va conduir un temps de pregària, va celebrar la missa i va tenir un ensenyament sobre cadascuna de les notes de la primera comunitat cristiana segons Ac 2,42. En acabar, i amb les oportunes mesures sanitàries, el Sr. Bisbe va compartir cada vespre una estona fraternal amb els feligresos. Cal remarcar el bon nombre de fidels que participaren en aquestes trobades que cercaven mostrar la prioritat pastoral de les experiències comunitàries significatives.

Durant aquells dies, el Sr. Bisbe també va visitar els malalts que ho van desitjar a casa seva, va atendre visites al despatx parroquial i va visitar quasi totes les comunitats religioses de la unitat.

El dia 18 d'octubre va tenir lloc la cloenda de la visita pastoral a l'església de Santa Maria de l'Alba amb una solemne eucaristia, a la qual assistiren els membres dels grups parroquials, especialment els pares i els nens i nenes de catequesi que aquell dia començaven el cafè familiar. Fou una celebració viscuda i entusiasmadora i el Sr. Bisbe, en l'homilia, no es va oblidar de cap dels grups de fidels que aquell dia omplien fins a l'aforament permès el temple parroquial.

(Publiquem en l'apartat documents episcopals d'aquest butlletí els 4 ensenyaments d'aquesta visita pastoral i l'homilia de la missa de cloenda)

A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE NAVÀS

Des del dia 9 de novembre fins al dia 3 de gener, el Sr. Bisbe va assumir la cura pastoral de les parròquies de Navàs i de Merola. La defunció de Mn. Tomàs Calvo, l'ingrés hospitalari de Mn. Antoni Quesada i la convalescència de Mn. Antoni Bonet i de Mn. Climent Forner van deixar la unitat sense presència sacerdotal des de finals del mes d'octubre.

Els primers quinze dies de crisi, els preveres veïns de Puig-reig van atendre les urgències pastorals. Després, va assumir la cura pastoral el mateix bisbe diocesà, que pernoctava sovint a la rectoria de Gironella. Com ja va decidir en les unitats pastorals parroquials de Solsona i de Cardona, va aprofitar aquest servei per dur a terme la visita pastoral.

De fet, la visita pastoral ja havia començat el dia 17 d'octubre, amb les confirmacions d'un grupet de noies i un noi.

Durant aquests dos mesos, va celebrar les eucaristies de diari –dos cops per setmana– i les dominicals – a Navàs setmanals, a l'Ametlla de Merola quinzenals

i puntualment a Viver. Menció especial cal fer al funeral de Mn. Tomàs Calvo que va presidir a l'església parroquial de Navàs, junt amb un bon grup de preveres, el dia 1 de desembre.

Va atendre el despatx, va oferir el servei de les confessions, especialment els dies previs a Nadal, va reorganitzar la cura del temple i de la litúrgia, va reprendre la publicació del Sarment, va fer les inscripcions de la catequesi, va organitzar el grup de catequistes, va començar els grups i va organitzar les misses d'infants d'Advent. També va aprofitar per fer un seguiment proper del procés de l'Escola Diocesana de Navàs per demanar la integració a la xarxa de centres educatius de la Generalitat de Catalunya.

Poc després d'una setmana, Mn. Antoni Bonet va retornar a Balsareny. A partir de principis de desembre, Mn. Antoni Quesada va començar a fer-se present a la parròquia i va anar assumint a poc a poc les responsabilitats parroquials: l'economia, el despatx, les celebracions de les exèquies i de les misses de diari.

CONFIRMACIONS

El Sr. Bisbe va administrar el sagrament de la confirmació a les següents parròquies:

- El dia 5 de setembre, a la parròquia de Sant Nicolau de Bellpuig i a la parròquia de Sant Pere de Vilanova de Bellpuig.
- El dia 20 de setembre, a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Solsona.
- El dia 17 d'octubre, a la parròquia de la Sagrada Família de Navàs.

El vicari general va administrar el sagrament de la confirmació el dia 24 d'octubre a la parròquia de Sant Miquel i Sant Vicenç de Cardona.

Necrologia

MN. TOMÁS CALVO I TALAVERANO

El dia 29 d'octubre va morir Mn. Tomàs Calvo i Talaverano, a l'edat de 85 anys. Mn. Tomàs estava ingressat a l'hospital des de pocs dies després d'haver donat positiu per Covid-19.

Mn. Tomàs va néixer a Còrdova el dia 1 de desembre de 1934, va ser ordenat prevere el dia 20 de juliol de 1958.

Va servir pastoralment les parròquies de la Vadella, Bellmunt, Montpalau, Vergós Guerrejat, Navàs, Santasusagna, Clariana, Balsareny, Casserres, Sant Cugat del Racó, Merola i Ametlla de Merola.

Preguem per Mn. Tomàs, que des del cel pugui gaudir del descans etern i li agraïm de tot cor tots els anys dedicats al ministeri presbiteral a la diòcesi de Solsona.

Sumari

DOCUMENTS EPISCOPALS

- 175 Homilia en la missa de la Festa Major de Cardona.
- 181 Homilia en la missa de cloenda de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Tàrrega.
- 185 Homilia en la missa de la Nit de Nadal.
- 189 Ensenyaments del Sr. Bisbe durant la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Tàrrega.
- 203 Decret 21/20. Directora tècnica del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona.
- 204 Decret 22/20. Director del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona.
- 205 Decret 23bis/20. Inici de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Navàs.
- 207 Decret 24/20. Supressió del Servei diocesà de Capacitació i Lideratge.
- 207 Decret 26/20. Acolliment a la diòcesi de Solsona del Projecte Raquel.
- 208 Decret 26bis/20. Cloenda de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Tàrrega.
- 217 Decret 27/20. Supressió de la parròquia de Sant Martí de Capolat.
- 218 Decret 28/20. Supressió de la parròquia de Sant Martí de Llanera.
- 220 Decret 29/20. Unificació de parròquies a la unitat pastoral parroquial de Solsona.

CONSELL PRESBITERAL

222 Resum de la reunió del mes de setembre.

EQUIP DE VISIÓ

223 Resum de les reunions.

225 Pla d'acció per als treballadors apostòlics: perfil, formació i protocol per als nous candidats.

CONSELL D'ASSUMPTES ECONÒMICS

235 Resum de la 17a Reunió (12/11/2020)

COL·LEGI DE CONSULTORS

236 Resum de la 20a Reunió (12/11/2020)

SECRETARIA GENERAL

237 Nomenaments.

SEMINARI MAJOR

239 Activitats varies del quadrimestre.

PATRIMONI

242 Inauguració de la 1a fase de les obres de restauració de l'església de l'Espà.

242 Finalitza la 3a fase de rehabilitació del monestir de Sant Llorenç de Morunys.

243 Finalitza la restauració del cimbori de Santa Maria de l'Alba de Tàrrega.

244 Obres de restauració de l'església del Palau d'Anglesola.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

- 245 Activitats de la delegació de Joventut.
- 246 Activitats de la delegació de Vocacions.
- 247 Celebració dels sagraments de la iniciació cristiana d'un adult.
- 247 Festa Major de Solsona en honor a la Mare de Déu del Claustre.
- 248 Festa Major de Cardona en honor a la Mare de Déu del Patrocini.
- 248 Guia per a una visita pastoral al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona.
- 249 Assemblea general anual de Càritas diocesana de Solsona.
- 251 Roda de premsa per presentar l'estat actual de la restauració de l'orgue de la catedral de Solsona.
- 252 Recés d'Advent per a capellans.
- 253 Visita pastoral del Sr. Bisbe.
- 257 Confirmacions.

NECROLOGIA

- 258 Mn. Tomàs Calvo i Talaverano.

ÍNDEX DELS BUTLLETINS DE L'ANY 2020

ACOMPANYAMENT INTEGRAL DE PARRÒQUIES

Guia de l'Acompanyament Integral de Parròquies.....123

COL·LEGI DE CONSULTORS

Resum dels temes tractats en les reunions.....37, 236

CONSELL D'ASSUMPTE ECONÒMICS

Resum dels temes tractats en les reunions.....36, 235

CONSELL PRESBITERAL

Resum dels temes tractats en les reunions.30, 111, 222

DECRETS DEL SR. BISBE

Decret 01/20. Festes de Sant Josep i Sant Jaume.....14

Decret 04/20. Inici de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Solsona.....15

Decret 06/20. Dispensa del precepte dominical amb motiu de la pandèmia.....16

Decret 08/20. Ajuda econòmica de les parròquies agrupades a les parròquies de referència.....17

Decret 08/20bis. Cloenda de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Cervera.....20

Decret 09/20. Inici de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Cardona.....28

Decret 11/20. Revocació de la dispensa del precepte dominical.....79

Decret 12/20. Nomenament de Degà del Capítol Catedral.....80

Decret 12bis/20. Inici de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Bagà.....81

Decret 13bis/20. Inici de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Tàrraga.....83

Decret 14/20. Nomenament de rectors in solidum a la unitat pastoral parroquial de Puig-reig.....84

Decret 15/20. Supressió de la delegació diocesana de Nova Evangelització.....	86
Decret 16/20. Nomenament de vicari general.....	87
Decret 17/20. Coordinador de les delegacions, projectes i serveis diocesans.....	88
Decret 18/20. Constitució de la comissió diocesana de Discipulat.....	89
Decret 19/20. Cloenda de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Solsona.....	90
Decret 19bis/20. Cloenda de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Cardona.....	101
Decret 20/20. Col·lectes manades 2021.....	109
Decret 21/20. Directora tècnica del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona.....	203
Decret 22/20. Director del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona.....	204
Decret 23bis/20. Inici de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Navàs.....	205
Decret 24/20. Supressió del Servei diocesà de Capacitació i Lideratge.....	207
Decret 26/20. Acolliment a la diòcesi de Solsona del Projecte Raquel.....	207
Decret 26bis/20. Cloenda de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Tàrraga.....	208
Decret 27/20. Supressió de la parròquia de Sant Martí de Capolat.....	217
Decret 28/20. Supressió de la parròquia de Sant Martí de Llanera.....	218
Decret 29/20. Unificació de parròquies a la unitat pastoral parroquial de Solsona.....	220

DEPARTAMENT D'ECONOMIA

Comptes 2019.....	40
Pressupostos 2020.....	45

EQUIP DE VISIÓ

Resum dels temes tractats en les reunions.....	32, 114, 223
Plans d'acció.....	33, 116, 225

HOMILIES I ESCRITS DEL SR. BISBE

Homilia en la Missa Crismal.....	7
Xerrada: això és un càstig o una oportunitat?.....	10
Homilia en la missa del Sagrat Cor de Jesús.....	73
Homilia en la missa de la Festa Major de Cardona.....	175
Homilia en la missa de cloenda de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Tàrrega.....	189
Homilia en la missa de la Nit de Nadal.....	185
Ensenyaments del Sr. Bisbe durant la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Tàrrega.....	189

NECROLOGIA

Mn. Antoni Santcliments i Torras.....	58
Mn. Antoni Comellas i Cunill.....	59
Mn. Joan Bajona i Pintó.....	60
Mons. Pere Casaldàliga i Pla.....	167
Mn. Tomàs Calvo i Talaverano.....	258

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Professió perpètua al Santuari de Fàtima de Tàrrega.....	51
Route to god per a joves.....	51
Trobada diocesana de Mans Unides.....	52
Festa Major del Santíssim Misteri de Cervera.....	53
Assemblea de l'Hospitalitat de Lurdes a la parròquia de Súrria.....	54
Curs d'acompanyament en el dol.....	54
El P. Jesús M. Silva visita la delegació de Joventut.....	55
Activitats de les parròquies de la diòcesi durant els dies de confinament.....	55
Efectes de la pandèmia pel que fa al clergat i actuacions fetes a la Residència sacerdotal del Seminari de Solsona.....	56
Primera missa pública del Sr. Bisbe després del confinament.....	163
Jornada sacerdotal i eucaristia de pregària per les víctimes de la pandèmia.....	163
Missa funeral en memòria de Mn. Joan Bajona.....	164
Festes del Corpus a la parròquia de Berga.....	164

La comunitat de la Companyia de Maria s'acomiaada de la ciutat de Solsona.....	165
Ruta de la delegació de Joventut d'Olot a Montserrat.....	165
Missa funeral pel bisbe Pere Casaldàliga a la catedral de Solsona.....	166
Activitats de la delegació de Joventut.....	245
Activitats de la delegació de Vocacions.....	246
Celebració dels sagraments de la iniciació cristiana d'un adult.....	247
Festa Major de Solsona en honor a la Mare de Déu del Claustre.....	247
Festa Major de Cardona en honor a la Mare de Déu del Patrocini.....	248
Guia per a una visita pastoral al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona.....	248
Assemblea general anual de Càritas diocesana de Solsona.....	249
Roda de premsa per presentar l'estat actual de la restauració de l'orgue de la catedral de Solsona.....	251
Recés d'Advent per a capellans.....	252
Visita pastoral del Sr. Bisbe.....	253
Confirmacions.....	57, 166, 257

PATRIMONI

Projecte de conservació-restauració del retaule major del santuari del Miracle.....	161
Inici de les obres de restauració del cimbori de Santa Maria de l'Alba de Tàrraga.....	161
Inauguració de la 1a fase de les obres de restauració de l'església de l'Espà.....	242
Finalitza la 3a fase de rehabilitació del monestir de Sant Llorenç de Morunys.....	242
Finalitza la restauració del cimbori de Santa Maria de l'Alba de Tàrraga.....	243
Obres de restauració de l'església del Palau d'Anglesola.....	244

SANT PARE

Pregària extraordinària del Sant Pare en temps de pandèmia.....	3
Missatge del papa Francesc per a la Jornada Mundial de Pregària per la cura de la creació.....	67

SECRETARIA GENERAL

Nomenament de vicari general.....	148
Nomenaments parroquials.....	38, 148
Altres nomenaments.....	39, 149, 150, 237

SEMINARI MAJOR

Un trimestre inusual.....	50
Col·laboració especial amb el Seminari.....	50
Pla d'acció per al Seminari Major Diocesà.....	151
Comptes del Seminari Major Diocesà.....	158
Admissió a ordes d'en Cesc Domenech.....	159
Ruta pels santuaris marians del Berguedà i Ripollès.....	160
Col·laboració en les obres de restauració de l'església de l'Espà.....	160
Activitats varies del quadrimestre.....	239

